

Via Lemovicensis

2011

Wandeltocht van Vezelay naar Saint Jean-Pied-de-Port

Van 6 mei – 2 juni 2011

**Jan Aartsen
Augustus 2011**

Voorwoord.

Dit jaar gaan Jef en ik de Via Lemovicensis doen. Dat is een van de aanlooproutes naar Santiago in Frankrijk. Deze route loopt van Vezelay naar Saint Jean- Pied- de- Port en is ca. 900 kilometer lang.

Dit is voor mij de 3e aanlooproute, die ik wandel. In 2007 heb ik de route van Le Puy gedaan met als startplaats Genève en eindpunt Saint Jean Pied de Port. In 2009 en 2010 heb ik de Via Tolosana gedaan van Arles naar Puente la Reine.

We willen er nu werk van maken om de route af te leggen van Amsterdam naar Santiago de Compostela c.q. Fisterra.

We starten deze route in St. Amand Montrond. Jef kan slechts 1 maand weg, zodat we niet in Vezelay kunnen starten. De weg, die we afleggen, is ca. 754 kilometer. De afstand van Vezelay naar Saint Amand Montrond willen we opnemen in de route van volgend jaar. Onderweg zijn voldoende overnachtingsmogelijkheden, die vermeld staan in het routeboek.

De route.

Via Lemovicensis betekent: De weg van Limoges. Ook wordt de route Voie de Vezelay genoemd: De weg van Vezelay.

Zoals gezegd loopt de Via Lemovicensis van Vezelay naar St. Jean Pied de Port. Onze start is in St. Amand Montrond.

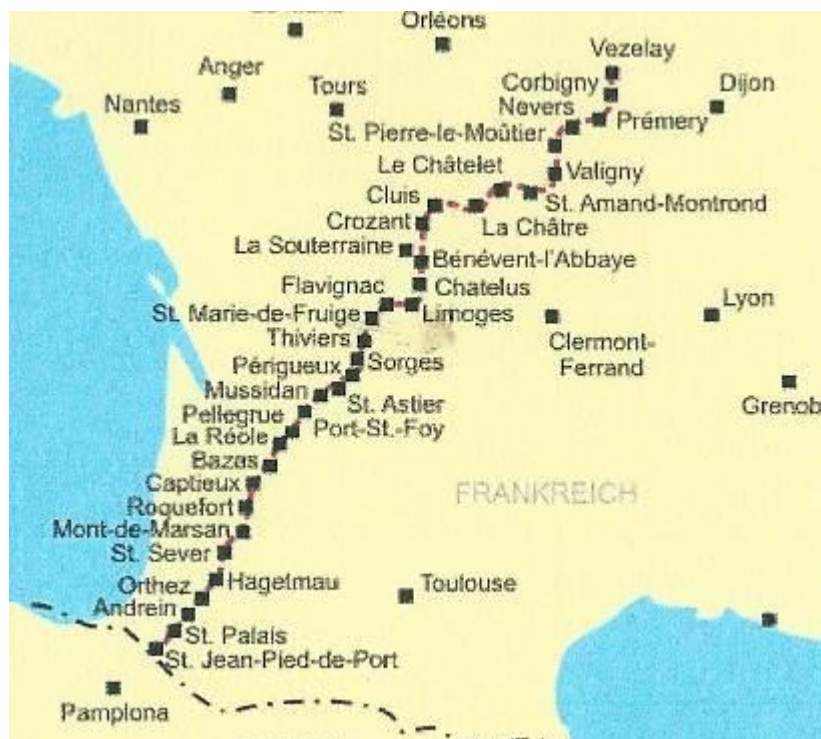
Helaas passeren we dit jaar niet Nevers. Hier is het graf van Bernadette Soubirous. Dat bezoeken we dan volgend jaar.

Als routeboek gebruiken we het boek: Itinéraire du Pèlerin de Saint Jacques van Voie Vezelay. Het is een losbladig systeem. Het is een lijvig boek.

We passeren over het algemeen maar enkele grotere plaatsen. Soms zijn het voor mij bekende plaatsen. Toch zijn het kleinere plaatsen met enkele duizenden inwoners.

De volgende plaatsen zullen we passeren: La Chatre, Gargilesse, La Souterraine, Chatelus le Marcheix, Limoges, Thiviers, Perigueux, Mussidan, Bazas, Captieux, Saint Sever, Orthez, Ostabat en Saint Jean Pied de Port.

De hoogteverschillen zijn niet zo groot. Het hoogste punt ligt op ca. 800 meter.

Dag 0: 5 mei 2011. Etten-Leur – St. Amand Montrond.

De trein vertrekt om 8.00 uur vanaf het station in Etten-Leur.

Jeanne en Corrie wuiven ons uit. Het zal 4 á 5 weken duren, voordat we elkaar weer zien.

Jeanne en Corrie vertrekken zaterdag naar de vakantiewoning van Jeanne en Jef. Ze zullen daar samen verblijven tijdens onze tocht.

In Roosendaal stappen Jef en ik over op de trein naar Brussel. Vanaf Brussel rijden we met de Thalys naar Gare de Nord in Parijs. Hier treffen we Michel uit Dammeries les Lys op het station. Het is leuk hem te zien. Hij heeft namelijk zijn trui vergeten, toen hij voorbij winter op bezoek was.

Dan rijden we met de metro naar Gare Austerlitz. Hier heb ik even tijd om met Michel bij te praten onder het genot van een Café au lait.

Als de tijd van vertrek nadert, nemen we afscheid van Michel.

We nemen de internationale trein naar Vierzon en dan met de regionale trein naar Bourges. Vanaf Bourges loopt het anders dan we hadden verwacht. De trein naar St. Amand Montrond rijdt niet vanwege werkzaamheden aan het spoorwegtraject. Vanaf Bourges moeten we met de bus verder. Het wordt een rit van 1,5 uur, waar de trein er een 0,5 uur over doet.

Om 17.00 uur arriveren we in St. Amand. Ik heb een plattegrond van internet gehaald met de locatie van onze B&B. Het is een 0,5 uur lopen vanaf het station.

Om 17.30 uur arriveren we in de B&B. We worden hartelijk ontvangen door Bertrand. Het is een aardige man. Hij vertelt, dat hij al eens de Camino heeft gedaan.

Nadat we gedoucht hebben, krijgen we koffie. Hij wil voor ons wel de 2 volgende overnachtingen telefonisch reserveren. Dus vrijdag en zaterdag worden geregeld.

Om 19.30 uur gaan we eten in het centrum van St. Amand in Brasserie La Rotonde.

We eten een Steak Hachee. Het smaakt uitstekend en er heerst een gezellige sfeer in het restaurant.

Tegen 21.00 uur lopen we terug naar de B&B.

Het is nog warm buiten. Dat belooft wat voor morgen. Dan gaan we op weg naar Le Chatelet.

=====

Plaatsnamen onderweg

Dag 1: 6 mei 2011. St. Amand Montrond – Le Chatelet: 28 km

Ik heb slecht geslapen. Jef had een krakend bed. Elke keer als Jef bewoog, was ik wakker. Jef ligt bijna de gehele nacht met zijn armen en benen te zwaaien.

Om 7.45 uur hebben we ontbeten en gaan we op pad.

De zon schijnt volop. Het ziet er veel belovend uit voor vandaag. De weersvoorspelling is ca. 25 graden.

We lopen terug richting het station. We passeren de kerk, maar deze is nog gesloten.

We lopen St. Amand door en lopen over de brug van de Cher en komen in het dorpje Orval.

Na het dorp lopen we over een landweggetje tussen de akkers met graan en weilanden.

Na Bouzais passeren we de drukke verkeersweg A71 en vervolgen we ons pad over een asfaltweggetje.

We lopen door een paar gehuchten met slechts enkele huizen. Er staan zelfs geen naamborden bij de ingang van de plaatsjes.

Er komt een hond met ons meelopen. Het is een bruine Labrador. Terugsturen helpt niet. Hij blijft ons op ca. 10 meter volgen. Na een 0,5 uur er komen 2 auto's. Ze komen de hond ophalen. Hij laat zich niet gemakkelijk vangen. Na veel gemopper en gescheld lukt het hen de hond in een auto te krijgen.

Het graan op de velden heeft al grote aren. Bij ons begint het graan nu pas te groeien.

In de weilanden lopen witte koeien.

De stallen bij de boerderijen zijn ouderwets in vergelijking met de stallen in Nederland. Aan één kant zijn de wanden gemaakt van houten planken met tussenruimten voor ventilatie. De andere kant is open. Bij sommige stallen is aan de zonzijde een fijnmazig net aangebracht tegen de zon.

Over het algemeen zijn de boerderijen oud.

Als we ca. 10 kilometer hebben afgelegd, komen we in een bos met mooie paden. Het is hier een stuk koeler.

We horen en zien veel vogels, zoals nachtegalen, putters en merels. Ook vliegen er regelmatig roofvogels. We zien zelfs een gier.

Om ca. 10.30 uur komen we bij een picknicktafel, waar we kunnen eten.

Met kleine steentjes is een pijl op de tafel gelegd met onze looprichting. Jef maakt de pijl nog groter.

Het wandelen gaat goed. We genieten van het wandelen, van het weer en de omgeving.

Om ca. 11.30 uur komen we in het plaatsje Loye sur Arnon. Hier kunnen we in een restaurant koffie drinken.

Er zijn hier 2 routes gemarkeerd. In het restaurant vertelt de bardame welke wij moeten volgen.

De gehele dag zien we praktisch geen mensen en geen auto's. De wegen zijn erg rustig.

Bij een splitsing staan 2 markeringen, die verschillende richtingen aangeven. We volgen de rechter.

We komen in het plaatsje Ardenais. Deze plaats staat niet op mijn kaart. Dus we hebben de verkeerde richting gekozen. We gaan terug en nemen de andere. Al snel zien we de markeringen van Voie de Vezelay. Nu gaat het goed.

Behoudens de misser van ons, zijn de markeringen goed en voldoende aangebracht. Laten we hopen, dat dit zo blijft.

We komen weer op een asfaltweg tussen landerijen zonder verkeer. Het moet hier een vruchtbaar gebied zijn. Alle land, buiten de bossen, is hier in gebruik voor de landbouw. We komen in het plaatsje Bourgoisie. In de schaduw van wat bomen nemen we onze lunch uit het broodzakje.

Het is erg warm geworden. Het is zeker 25 graden.

Na het verlaten van deze plaats gaan we weer richting bos. Na het bos zien we in de verte het plaatsje Puyfferand liggen met het kerkje. Als we het kerkje passeren is het gesloten. Dan gaan we dalen naar Le Chatelet. Het kerkje is deze wel open. Het interieur is niet bijster interessant.

We gaan op zoek naar Hotel Du Pont Bayard. Voor we naar het hotel gaan, drinken we in een bar een koude frisdrank. In een krant lees ik, dat het de komende 3 dagen ook ca. 25 graden zal worden.

In Hotel Du Pont zijn we de enige gasten. Vandaag doen we voor de eerste maal de was. Die wordt bij dit warme weer snel droog.

Toen we vanmorgen begonnen in St. Amand waren we in het departement Cher. Le Chatelet ligt in het departement Berry.

Om 19.00 uur kunnen we in het hotel eten. We betalen voor demi pension € 30, - p.p. Dat is een pelgrimsprijsje.

We gaan op tijd naar bed, want we willen morgen om 7.00 uur ontbijten.

=====

Dag 2: 7 mei 2011. Le Chatelet – La Chatre: 31 km.

Om 7.00 uur ontbijten we. Het was erg warm vannacht tot ca. 2.00 uur. Daarna koelde het flink af, zodat alle dekens nodig waren.

Jef en ik moeten, voor vertrek, van de hoteleigenaar op de foto vóór het bord met het logo: Chemins de St. Jacques de Compostelle en Berry.

Om ca. 7.30 uur vertrekken we. We lopen terug naar de kerk, waar we de route vervolgen. De temperatuur is goed. De hemel is wel bewolkt. Volgens het weerbericht in de krant wordt het een warme dag.

Het is zaterdag vandaag. Er is helemaal geen verkeer. We lopen over asfalt en het is heuvelachtig.

We lopen door een langgerekt dorp met veel pottenbakkerijen. Elke pottenbakkerij heeft er een winkeltje bij. De meeste zijn om 8.00 uur al open. Volgens mij is hier geen droog brood mee te verdienen. Het dorp heet Archers.

Om 9.30 uur lopen we nog steeds over asfalt en zijn op weg naar de plaats Chateameillant. Het dreigt te gaan regenen. Er vallen zo nu en dan wat druppels. Even gaat het flink regenen. We besluiten bij een boerderij even te schuilen en de hoezen over onze tassen te trekken. Als we net bezig zijn, komt de boer aan lopen en zegt, dat dit een privé-terrein is en dat we maar door de regen moeten (tu veut marcher, marche). Hij ziet er niet ongevaarlijk uit. Dus vertrekken we maar.

Na ca. 12,5 kilometer arriveren we in Chateameillant. Hier kunnen we koffie drinken. Bij een bakker kopen we een brood, zodat we de rest van de dag wel doorkomen.

Aan de rand van het dorp gaan we op een bank wat eten.

Na Chateameillant gaan we over asfalt verder. We passeren het riviertje Grange. Hier komen we in het departement Indre.

Voorbij het plaatsje Acre komen we uit bij een monument voor gesneuvelde parachutisten uit de tweede wereldoorlog.

Als we over een graspad lopen, zien we in de verte de kerk staan van het plaatsje Neret. Het graspad houdt op bij een wasplaats, waar ook een beeld staat van Jeanne d'Arc als herderin.

We gaan verder over de N68, dus asfalt.

De bewolking is nagenoeg verdwenen en de temperatuur is intussen opgelopen tot 28 graden.

We lopen nu langs akkers, waar de zonnebloemen net opkomen. Dat hebben we nog niet eerder gezien.

In de weilanden lopen vaak witte koeien. Ik denk, dat het mestvee is, want er lopen koeien, stieren en kalfjes bij elkaar. Er staat ook veel graan en zelfs peulen.

Om ca. 15.00 uur steken we de D73 over. Het pad is nu weer onverhard. Dat vind ik fijner lopen dan het asfalt. Onze voorkeur gaat naar onverharde paden. Zeker als het goed weer is, want na regen kunnen de onverharde paden veranderen in modderpoelen.

We komen bij een vliegveldje voor modelvliegtuigjes. Er staat een clubgebouw met een buitenkraan. Hier kunnen we ons verfrissen en de flessen vullen. Het is hier erg warm. Het is meer dan 30 graden. De wolken zijn niet meer te zien.

Om ca. 17.00 uur arriveren we in het dorpje Lacs. Jef vraagt of ze hier ook Bossche Bollen hebben van Jan de Groot. Ik wil het wel even vragen bij het toeristenbureau. Helaas het bureau is op zaterdag gesloten. Nadat we wat gegeten hebben in de schaduw gaan we verder richting La Chatre.

We lopen door een afgrijselijk industriegebied aan de rand van het dorp. We lopen richting de kerk, die van veraf goed te zien is.

Een voordeel van onze routebeschrijving is, dat de route altijd langs de kerk gaat.

Het is erg warm in La Chatre. Het is een vrij grote plaats.

Als we bij de kerk aankomen, is dit voor vandaag het eindpunt. We vragen naar Hotel du Commerce aan de Place du Marché. Het is vlakbij. Rond het marktplein zijn veel restaurants en winkels. Het midden is één grote parkeerplaats.

We melden ons bij de receptie en drinken een koude cola eer we naar onze kamer gaan. Na het douchen gaan we de route voor morgen bekijken. De kamer is eenvoudig zonder veel luxe. We gaan boodschappen doen voor morgen en drinken op het terras een biertje. Als we op terras zitten, zegt Jef, dat hij weinig rollators en scootmobilen ziet. Dat klopt wel. Ik heb buiten Nederland nog nooit een van deze vervoermiddelen gezien. We maken een wandeling door het centrum. Er is een winkel van Lidl en Expert. Om 19.00 uur gaan we eten in een restaurant vlakbij het hotel. Als we gaan slapen, is er veel lawaai buiten van de straat en het terras.

=====

Dag 3: 8 mei 2011. La Chatre – Cluis: 29 km

We zouden om 7.30 uur kunnen ontbijten. De hotelbaas komt inderdaad om 7.30 uur, maar hij moet eerst brood halen. We vertrekken om 8.15 uur.

De route de stad uit is geen probleem, omdat we gisteren ons huiswerk hebben gedaan.

We hebben vannacht niet best geslapen. Het was erg lawaaiig op straat, op het terras en door een discotheek. Het heeft, zover ik weet, tot zeker 02.00 uur geduurd.

Het weer is erg goed en de zon schijnt volop.

De eerste kilometers gaan over asfalt tussen landerijen.

We passeren tweemaal de D927 en gaan over asfalt verder. Het lijkt wel of er elk jaar meer geasfalteerd wordt in Frankrijk. Meer dan de helft van de paden lopen we over asfalt. De overige paden zijn zand of puin. De laatste twee zijn de beste om op te lopen, ook voor de voetjes.

Om ca. 10.00 uur lopen we al een tijd door lang gras. Aan weerszijden van het pad staan struiken. Het is hier een grote geluid. Veel zingende en kwetterende vogels, kevers en krekels laten zich horen. Er zitten veel verschillende kevertjes en bijen op het Fluitenkruid. De markeringen zijn vandaag aanduidend slechter dan eerdere dagen. Het is dan soms moeilijk met de beschrijving de route te volgen. We lopen ca. 500 meter verkeerd door een verkeerde interpretatie van de tekst. We lopen terug en vragen aan een fietser de route. Hij fietst even vooruit om het wegnummer te controleren. Na 10 minuten komt hij terug en bevestigt, dat we nu goed lopen.

Om 11.30 uur lopen we door het plaatsje Varenne. Het plaatsje is maar een paar boerderijen groot.

Na dit dorp lopen we weer tussen de landerijen. Hier loopt ook zwart-en roodbont vee.

We lopen nu richting Neuvy St. Sepulchre over puin- en graspaden.

Op een bank zien we een vrouwelijke pelgrim in de verte zitten. Ze zwaait naar ons. Dit is de eerste pelgrim, die we tot heden hebben gezien.

Om 13.00 uur zijn we in Neuvy St. Sepulchre.

Na een bezoek aan de kerk drinken we in een bar koffie.

Buiten het dorp lopen we langs een brede rivier. Het is de rivier La Boursanne.

Er zitten hier veel vissers aan de waterkant te vissen. We gaan verder over wisselende paden. De vogels zingen weer volop. Het voorjaar is het jaargetijde van het vogelgezang.

Om ca. 14.00 uur moeten we nog ca. 5 kilometer lopen naar Cluis. Op elke kruising staat hier een kruis. Het is meestal een zeer eenvoudig kruis op een gemetselde of natuurstenen sokkel. Er staan hier veel wit/rode markeringen. Deze markeringen zijn van de GR654 en zijn

niet voor ons bedoeld. Wij moeten over het algemeen de gele pijltjes volgen met de tekst: Voie de Vezelay. De pijlen zijn door de zon minder helder geworden, maar de zwarte tekst "Compostelle" is intact gebleven.

Net vóór Cluis passeren we een grote ruïne, die in de 12e eeuw een fort was. Naast de ruïne staat een Mariakapel, de Notre Dame de la Trinité. De kapel dateert uit de 12e –15e eeuw. We komen bij de kerk van Cluis. In een bar vragen we waar de herberg is. De vrouw verwijst ons naar een adres, waar we de sleutel kunnen ophalen.

De herberg is een lief klein huisje. De entree is in de woonkamer. In de woonkamer is ook het keukentje en douche met toilet. Boven staan 2 stapelbedden.

De was hangen we op naast de voordeur. In een epicerie kopen we eten voor vanavond. Er is in het dorp geen restaurant.

We bellen naar onze vrouwen. Alles in orde. Ze gaan vanavond eten in het Vissershuis in Burgh Haamstede.

Later komt de man van de sleutel geld ophalen.

De winkelier is een Marokkaan. Het is echt een knuffel Marokkaan. Toen we binnen kwamen gaf hij ons een hand en vertelde, dat veel pelgrims bij hem langs komen. Ook laat hij foto's zien waar hij opstaat met pelgrims. Hij vraagt of we morgenvroeg langs willen komen om een foto te maken, die wij hem bij thuiskomst toesturen. Dat zullen we doen.

Jef werpt zich op als kok van de noodles en vissticks. Ik mag niets doen. Alleen afwassen.

We eten lekker en niet duur.

Om 19.00 uur hebben we gegeten, afgewassen en dagboek geschreven.

Daarna maken we nog een wandeling door Cluis. Het is een dorpje met ca. 1100 inwoners.

Om 21.30 uur gaan we naar bed. We willen morgen naar Crozant.

Dag 4: 9 mei 2011. Cluis – Crozant: 34 km

Als ik beneden kom, heeft Jef de tafel al gedekt. Hij was al even wakker.

Het is een goed ontbijtje. Brood van ons en de rest uit de kast en koelkast.

Als we vertrekken, zorgen we voor een opgeruimde kamer.

Om 7.15 uur gaan we naar de epicerie van de Marokkaan. Hij ontvangt ons met open armen.

Dit doet hij waarschijnlijk dagelijks. We nemen nog wat appels mee.

Vóór zijn winkel maak ik een foto van hem en Jef. Hij knipt uit een krantje een advertentie, waarop zijn adres staat. Ik beloof hem later de foto te zullen toesturen.

Om 7.30 uur zijn we op pad op weg naar Crozant. Het is 34 kilometer en het belooft een warme dag te worden.

Buiten Cluis lopen we naar een viaduct. Het is een viaduct (brug) over een vallei en is ca. 500 meter lang.

Als wij het viaduct passeren, zien we niemand. Het hele viaduct is voor ons alleen. Op het viaduct hebben we mooie vergezichten over het dal. Aan één kant van het viaduct zien we een vallei met weilanden en aan de andere kant ligt een meer.

Na het viaduct lopen we door het dorp Neuville. We lopen een paar kilometer over de D38 en komen in Halle. Daarna weer over D30a naar Pommier. Het is een rustige weg, praktisch zonder verkeer. Wat is dit toch een verschil met Nederland. Deze rustige wegen treffen we in Nederland niet meer aan.

Om 9.00 uur arriveren we in Pommier. Het is hier als op de wegen. Je ziet hier ook niemand.

Dan gaan we op weg naar Garillesse. Dat is 8 kilometer verder.

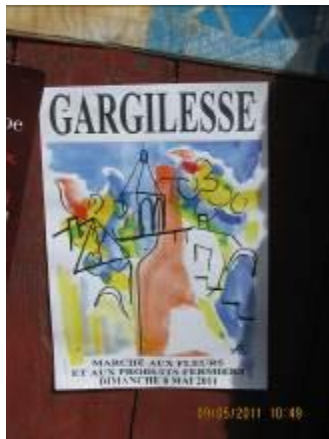

De route gaat deels over asfalt, deels over graspaden. Volgens ons routeboek kunnen deze paden bij slecht weer slecht beloopbaar zijn. We hebben nu geluk.

Om 10.00 uur lopen we door een vallei. Het is hier goed lopen onder de bomen.

We lopen onder een bomenrij met Acacias, die volop in bloei staan. Het ruikt hier heerlijk. Dat doet me denken aan Italië, vorig jaar. Ook daar waren veel bloeiende, heerlijk geurende Acacias.

Om ca. 10.30 uur arriveren we in Garillesse. Het is een schilderachtig dorp met ca. 300 inwoners. Er werken hier veel kunstschilders.

We drinken koffie in een bar. Het blijkt een Belgisch echtpaar te zijn uit Gent. De man reserveert voor ons een hotelletje in Crozant.

Om 11.30 uur verlaten we Garillesse. Het is nog 19 kilometer naar Crozant.

Vóór Cusion moeten we een tijd flink klimmen en dalen. Dit gaat verder na Cusion tot we de rivier de Creuse bereiken. We lopen een tijd langs deze rivier. Het is een rustig riviertje. We lopen hier heerlijk in de schaduw van de bomen.

Het is weer erg warm. Zeker tussen 25 en 30 graden.

Nadat we Creuze verlaten hebben, is het nog ca. 3 kilometer naar Eguzon.

Als we in het centrum komen, drinken we eerst een koele coca cola. Het is de enige bar, die open is op maandag.

We komen op de D45. Het is weer een weg zonder veel verkeer. We volgen de weg met haarspeldbochten tegen een berg. Het is steeds klimmen en het is warm.

We verliezen ca. 30 minuten, omdat we verkeerd lopen.

Na Edugan is het nog ca. 9 kilometer naar Crozant.

We verlaten de asfaltweg en gaan verder door bossen. Het is weer klimmen en dalen. Het zweet druipt van mijn hoofd.

We verdwalen nog een keer. Een vrouw geeft uitsluitsel. Weer 1 kilometer verkeert. De markering staat op een boom, maar is niet zichtbaar door de bladeren. We gaan tussen weilanden verder. Aan beide zijden staan struiken. Uit de wind, in de zon. We komen op een weg, die we volgen tot Crozant. Het duurt langer, dan we verwachtten. Veel haarspeldbochten met veel stijging.

Als we in het hotel aankomen, zijn we bijna 10 uur onderweg geweest door verkeerd lopen en de warmte. Na de werkzaamheden drinken we een heerlijk koud glas bier op het terras. Om 19.30 uur kunnen we eten. Om 21.00 uur ben ik ook klaar met mijn dagboek. We drinken op het terras nog een pilsje. Dat hebben we vandaag wel verdiend. Een man vraagt of we Nederlandse pelgrims zijn. Als we dat bevestigen, vertelt hij dat hij eigenaar is van Hotel de Lac met ook rondvaartboten. Hij komt oorspronkelijk uit Friesland en woont hier nu 6 jaar. Om 22.00 uur gaan we naar bed.

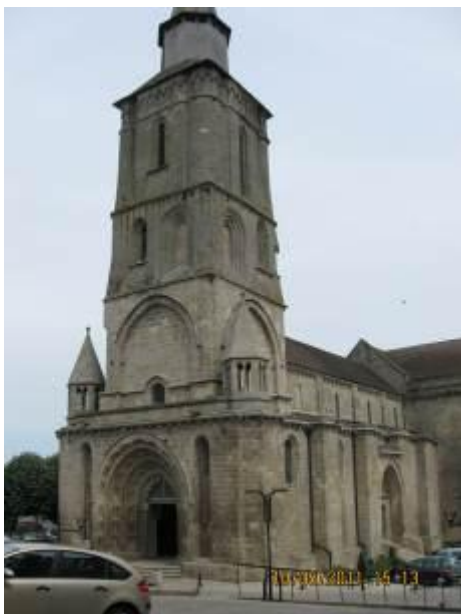
=====

Dag 5: 10 mei 2011. Crozant – La Sousterraine: 24 km

We vertrekken om 8.15 uur. We hebben geen haast, want het is slechts 24 kilometer. We nemen nog voedsel en drank mee voor onderweg. Ik moet nog even terug, omdat ik mijn stokken ben vergeten. We gaan meteen dalen. Gisteren zijn we veel gestegen. Daarna is het dan meestal dalen. We komen bij het riviertje Sédelle. In het riviertje liggen grote rotsblokken. Ook zijn er meerdere watervallen in aangebracht. We lopen over een nieuwe brug, Charraud genaamd. Het is regelmatig klimmen en dalen. Om ca. 10.00 uur zijn we in La Chapelle Baloue. Hier is een epicerie. We halen brood en eten wat. Het wordt vandaag alleen lopen over asfalt. Dat is om 2 redenen niet aangenaam, n.l. de harde ondergrond en de extra warmte, dat van het asfalt opstijgt. Er waait wel een zacht windje. We komen in het plaatsje St. Germain Beaupré. Dan hebben we ca. 14 kilometer afgelegd. We hebben dus nog 10 kilometer te gaan. Hier is geen koffiëbar. Dus lopen we door. Na het plaatsje Boucheron verlaten we voor de 1e keer het asfalt. Dat is na 14,5 kilometer. Het wordt een graspad tussen de weilanden. In het weiland staan heel veel witte margrietten. Het weiland is wit in plaats van groen. Erg mooi om te zien.

Tussen de struiken zien we een kastje aan een boom hangen met een schelp. Ik maak het kastje open en zie, dat er 2 boeken in liggen. Er staan ook enkele zitbanken. We gaan met de boeken op een bank zitten en lezen wat onze voorgangers in de boeken hebben geschreven. Er zijn enkele Nederlanders bij, zelfs mensen uit Chaam. Wij schrijven ook in het Livre d'Or (gastenboek). Daarna gaan we verder. We lopen door de plaats St. Agnant Versillat. We vullen onze waterflesjes op het kerkhof. Dit water is meestal vers, omdat er op het kerkhof dagelijks water getapt wordt om de bloemen water te geven. Even verderop lopen we weer tussen de weilanden. Het lopen is voor mij wat zwaarder vandaag. Ik denk vanwege de zware dag van gisteren. Om ca. 14.15 uur staan we aan de rand van La Sousterraine. We lopen het stadje in. Er wonen hier ruim 5.000 mensen. In een bar drinken we iets fris. Dan lopen we naar de kerk. Op het trottoir zijn koperen schelpen aangebracht als markering.

De kerk is open. Er zit een man aan een tafeltje met informatiemateriaal. We maken een rondwandeling door de kerk. Daarna vragen we de man de route naar de B&B. De B&B is snel gevonden. De vrouw des huizes is erg vriendelijk en we krijgen een pilsje. Deze B&B wordt gerund door een Engels echtpaar. Na het douchen gaan Jef en ik op zoek naar een schoenmakerij. Het stiksel van de schoenen van Jef laat los en moet gestikt worden. Na 17.00 uur kunnen de schoenen opgehaald worden. We bellen onze vrouwen. Ze vertellen, dat ze naar de markt in Goes zijn geweest en hebben gegeten in de Landbouwer. Jef en ik zullen het wat zuiniger aan moeten doen door al die uitjes.

Als we terugkomen is ook een Nederlandse vrouw gearriveerd. Het is Anne uit Riel. Ze is op 26 maart thuis vertrokken en is nu ca. 6 weken onderweg. Na een praatje ga ik schrijven. Om 18.30 uur kunnen we eten. We zijn met zijn drieën. Anne, Jef en ik. Het is een 3 gangenmenu met wijn. Het smaakt heerlijk. Wat kan de gastvrouw heerlijk koken. De kinderen helpen hun ouders met het uitserveren van de borden. Het is een lief stel. Het is gezellig. We wisselen ervaringen uit met Anne. Om 20.00 uur zijn we klaar. We halen de was binnen en gaan om ca. 21.00 uur slapen.

=====

wandschildering.

Dag 6: 11 mei 2011. La Sousterraine – Bénévent-l'Abbaye: 21 km

We zitten met ca. 10 mannen en vrouwen aan het ontbijt.

Het ontbijt is ook weer goed verzorgd. Het zoontje zorgt zelfs voor verse kersen uit eigen tuin.

Aan tafel zitten 2 Engelse koppels, een paar Fransen en wij. Het zijn volgens mij niet allen pelgrims, maar ook vakantievierders, die hier hebben overnacht.

We vertrekken om 8.30 uur en gaan eerst langs de bakker.

De gastheer vertelde, dat het vanmiddag zou gaan onweren en het zou een dag duren.

Het is vandaag maar 21 kilometer. De schoenen van Jef zijn gerepareerd (kosten € 5,-).

We verlaten Sousterraine via de poort van St. Jean, een oude gemetselde boog.

Als we het stadje verlaten, stopt een tegemoet komende auto.

Een vrouw vraagt hoe het gaat en legt uit, dat ze een gîte heeft in Bénévent-l'Abbaye. Ze heeft 4 bedden. We zullen het vanavond wel zien.

Na 7 kilometer zijn we in St. Priest la Feuille.

We passeren vandaag, zoals gewoonlijk, veel blaffende honden achter de hekken. Het zijn er meestal 3 of meer.

Het is goed weer. De lucht wordt helderder. Het ziet er niet naar uit, dat het snel zal gaan regenen.

Na ca. 10 kilometer gaat het fout.

Geen aanwijzingen meer. We vragen een man de richting. Hij wijst ons een richting, die we volgen.

Steeds geen markeringen.

In de verte zien we een grotere weg. Over een gemaaid weiland gaan we er heen.

We vragen een boer op een tractor de richting naar Chamborant.

Op een kruispunt zien we weer markeringen. We zijn zeker 2 kilometer verkeerd gelopen.

We eten de lunch in de schaduw.

Even later passeert Anne ons. Het valt niet mee voor haar, want ze heeft blaren.

We gaan weer verder. We lopen over een puinpad naar Chamborand. Het is weer een dorpje met ca. 300 inwoners.

Na een bezoekje aan de kerk gaan we over asfalt verder. We hebben nu ca. 15 kilometer afgelegd. Het is nu ca. 12.00 uur.

Het is nog ca. 6 kilometer naar Bénévent l'Abbaye. Tot aan deze plaats lopen we tussen de akkers en weilanden.

We lopen langs een groot meer en komen bij het gehucht Sauzet. Vanaf nu kunnen we Bénévent l'Abbaye in de verte zien liggen.

Als we het dorp binnenkomen, staan we meteen op het kerkplein.

Een gîte gaat pas om 15.00 uur open. Dan gaan we maar naar de mevrouw, die ons vanmorgen aansprak. Ze heeft plaats voor ons. Het is een zeer klein kamertje met 2 stapelbedden. Er is een klein keukentje. Ook de doucheruimte is zeer krap. Alles is miniatuur.

Even later komt ook Anne nog binnen. Het wordt nu schikken met de spullen.

Na het douchen gaan Jef en ik naar de supermarkt. We halen eten voor vanavond.

Jef werpt zich weer op als de kok.

We eten spaghetti met tomatensaus en hamburger en yoghurt na.

Het is gezellig tijdens het eten.

Jef en Anne willen persé afwassen, zodat ik mijn dagboek kan schrijven. Om 19.00 uur is alles gereed.

Terwijl ik schrijf, vallen er enkele flinke buien uit de hemel. Ik hoop, dat het morgen weer beter is, maar de voorspelling is anders.

=====

Dag 7: 12 mei 2011. Bénévent l'Abbaye – Chatelus le Marcheix: 18 km.

Het heeft het de afgelopen nacht heel erg geonweerd met veel bliksem en gedonder. Het is nu droog, maar zwaar bewolkt.

We nemen de benodigde maatregelen. De regenhoes gaat over de rugtas, de poncho hang ik aan mijn tas en doe mijn gamaschen al aan mijn benen.

Na vertrek doen we nog wat boodschappen voor onderweg.

Als we buiten komen, regent het weer. We trekken meteen onze poncho aan. Het is vandaag maar 18 kilometer.

We lopen langs de weg. Dat is nu wel fijn. Dan hoeft je niet door het natte gras of misschien de modder door de vele regen van afgelopen nacht.

Na 1 uur komen we in Marsac.

Er komt een Fransman langs rijden. We hebben hem eerder gezien. We hebben hem gisteren ook gezien, toen we op zoek waren naar gîte. Hij verzorgt de fourage voor zijn vrouw en een ander echtpaar. Hij rijdt ook vooruit om een overnachting te regelen.

Hij kent ons intussen en stopt regelmatig voor een praatje.

Na Marsac gaan we van de weg het bos in. Het is hier klimmen en dalen.

We passeren een huis met een thermometer aan de gevel. De thermometer geeft aan, dat het 13,4 graden is.

Op de bospaden staan wel grote plassen, maar we kunnen er gemakkelijk omheen lopen. Het regent nog steeds. De takken hangen door de regen vrij laag. Als je ze per ongeluk aanraakt, krijg je een lading water over je heen.

Om ca. 10.30 uur houdt het op met regenen. Ik trek mijn poncho uit en hang deze aan mijn rugtas.

We arriveren in het plaatsje Arières. Een gehucht later in la Ronze. Hier kunnen we onder een afdak op een kar zitten om te eten.

Even later komt ook Anne. Ze neemt ook plaats naast de kar.

We bergen onze poncho op, want het is droog geworden.

Als we verder gaan, zien we de Fransen in de verte aan komen. Ze zwaaien.
 We krijgen nu een steile, lange klim. Er lijkt geen einde aan te komen. Het pad is ongelijk door het losliggende puin en wortels. Soms ben ik behoorlijk moe.
 We komen in St. Goussaud. Het is dan 13.00 uur.
 Als we St. Goussaud verlaten, is het nog ca. 5,5 kilometer naar Chatelus le Marcheix.
 Vandaag zijn we ca. 350 meter gestegen en zijn nu weer op een hoogte van ca. 390 meter.
 Als we op een hoogte lopen van ca. 700 meter is het erg mistig en koud. Soms zou ik mijn jas willen aantrekken.

Net voor Chatelus komen we op een asfaltweg en bereiken we snel het dorp. Bij de ingang van het dorp is een restaurant. Hier kunnen we koffie drinken. We kunnen hier vanavond om 19.00 uur ook eten. De herberg is verderop in het dorp.
 Als we er aankomen, is er al een pelgrim gearriveerd. Het is een Schot. Hij heet John en woont in Glasgow. Hij is een voetbalfan van Celtic.

Anne komt een 0,5 uur later.
 Als we klaar zijn met de werkzaamheden drinken we gezamenlijk koffie en kletsen wat.
 Om 15.30 uur ga ik schrijven en ben daar 1 uur later mee klaar.
 Jef en ik gaan een rondje door het dorp lopen. Er wonen maar ca. 300 mensen. Er zijn geen winkels. Er is alleen een restaurant annex B&B.
 Om 18.30 uur gaan we naar het restaurant. Op het terras zit een jonge vrouw. Als we binnen zitten, komt ze naar ons toe voor een praatje. Ze is een Nederlandse uit Zutphen.
 Ze rijdt met de fiets naar Santiago. In Oleron zal ze haar moeder ontmoeten, die ook onderweg is, maar via een andere route.
 Om 19.30 uur kunnen we eten. Anne is ook aangesloten.

We eten een carbonade, patates frites en salade. Het smaakt erg goed. Anne trakteert vandaag op de wijn.

De eigenaar en zijn vrouw zijn Engelsen, naar schatting 30 á 35 jaar oud. Ze hebben deze zaak nu 3 jaar. De man drinkt steeds bier. Dat deed hij al, toen wij vanmiddag koffie dronken. Zijn ogen zijn glazig en hij heeft een erg rood hoofd.

Het valt niet mee hier een B&B te runnen, want het toerisme valt tegen.

Er komen ook 2 Franse pelgrims eten. Zij overnachten hier. Ze zijn gestart in Vezelay.

We bestellen nog enkele sandwiches. Het lukt de man niet deze in een half uur te maken.

Zijn vrouw komt erbij om hem te helpen.

Om 21.00 uur lopen we terug naar de gîte en gaan meteen naar bed. John, de Schot, slaapt al.

=====

Dag 8: 13 mei 2011. Chatelus le Marcheix – St. Leonard de Noblet: 30 km.

Als we vertrekken, is het mooi weer. De lucht is helblauw.

We lopen vandaag weer grotendeels over asfalt.

We verlaten vandaag het departement Creuze en komen in Haute Vienne.

Gisteren werd ons gevraagd, of we Jos kenden. Hij zou zeer snel lopen. Nee, we kennen hem niet. De Nederlanders noemen hem de “Snelgrim”, de Fransen noemen hem PGV (Pélerin Grand Vitesse).

Het lopen gaat goed en snel. Het parcours is wat heuvelachtig, en de omgeving is groen. Om 9.00 uur zijn we in Les Billanges. De bar is gesloten. Dus nemen we plaats op de trap voor de kerk en eten onze sandwich die we in het restaurant hebben meegenomen. De sandwich, met ham en sla, smaakt goed.

Als wij vertrekken, arriveert Anne en neemt onze plaats in.

Om 9.45 uur passeren we het riviertje Gance.

Na 15 kilometer lopen we over de brug van de rivier Taurion.

Net voor de brug is een restaurant. We kunnen hier een heerlijke koffie drinken.

De fourageur Jean arriveert hier ook en komt ons de hand schudden en hij maakt een foto van ons.

Als we de brug over zijn, verlaten we het asfalt en komen op een pad, dat flink steil omhoog gaat. Het wordt steeds warmer, als we over het pad tussen de struiken lopen.

Later moeten we over een pad, dat een geul is en bedoeld voor het water en niet om door te lopen. Het pad is erg vochtig en het water stroomt hier naar beneden. In de geul liggen veel stenen.

Volgens mijn boekje is het pad slecht door modder en puin. Dat klopt helemaal.

Aan het pad staat een houten kruis. In mijn boekje staat, dat het kruis onlangs is gerestaureerd. Dat moet wel lang geleden zijn, want het is nu weer aan restauratie toe.

We komen in het dorp le Chatenet en Dognon.

We passeren een paar kersenbomen, die langs de weg staan. De kersen zijn rijp. Ze smaken heerlijk.

Om ca.12.00 uur gaan we onder een boom wat eten.

We hebben nu meer dan 20 kilometer afgelegd. Dat is nu de eerste keer, dat we om 12.00 uur al 20 kilometer hebben afgelegd. Het is nu nog ca. 10 kilometer te gaan.

Het weer blijft goed, ondanks de mindere voorspelling. Als we de dagen regen hadden gehad, die voorspeld was, dan waren we al vaak nat geweest. De weersvoorspellingen in Frankrijk kloppen meestal niet, zoals ook in Nederland.

Onze gids geeft aan, dat we door een bos moeten en daarna tussen akkers en daarna weer door een weiland. Er staan geen aanwijzingen. Het is dus onzeker of we wel de goede paden kiezen. Tegen alle verwachting in zien we na 30 minuten, aan het eind van een weiland, weer een aanwijzing. Hier heeft Jacobus voor gezorgd, anders hadden we dit niet gered.

We lopen richting Lussac. Het is weer volop klimmen. Op veel akkers staan nu fruitbomen. Dat hebben we nog niet eerder gezien.

De markeringen worden steeds slechter. We geraken van de route. Op enige afstand zien we de D119, waar we heen lopen. Deze weg blijven we volgen tot St. Leonard de Noblet.

We zien op een bord, dat het nog 3 kilometer is.

Zodra we in St. Leonard aankomen, gaan we eerst naar het toeristenbureau.

De herberg is nabij de kathedraal. De sleutel kunnen we in een winkel ophalen. Helaas, de winkel is gesloten.

John, de Schot, arriveert ook. Hij belt het toeristenbureau en even later wordt de deur geopend. Het is nu ca. 15.00 uur.

Er staat in de herberg een wasmachine en een droger. Dat is wel een luxe voor een pelgrim. Al mijn kleren gaan de wasmachine in.

Anne komt wat later. Er arriveert ook een Belgische fietser. Zijn naam is Michel en hij woont in Mechelen.

We koken vanavond zelf. Jef is de kok. Hij doet het weer geweldig. Dat is maar goed ook, want onze vrouwen zijn weer uit eten geweest in Burgh- Haamstede. Er wordt veel nagepraat aan tafel. Tussendoor schrijf ik mijn dagboek. Jef en ik gaan nog naar de kathedraal om deze te bezichtigen. Als we in de kerk zijn, moeten we er weer snel uit, want het is sluitingstijd. We gaan terug naar de herberg en gaan om ca. 21.30 uur naar bed.

=====

Dag 9: 14 mei 2011. St. Leonard de Noblet – Limoges: 22 km.

Voor vertrek nemen we afscheid van Michel. Hij rijdt vandaag naar St. Jean Pied de Port. We lopen St. Leonard uit over wederom asfalt. Buiten het dorp gaan we het bos in. Het begint meteen met klimmen. Dat is niets voor mij. Normaal heb ik tijd nodig om op gang te komen. Zeker als er geklommen moet worden.

Het is zwaar bewolkt. Het is nu nog droog, maar dat zal het niet blijven.

Als we op het hoogste punt aankomen, begint het te regenen, maar in de verte is weer blauwe lucht te zien. Dus het kan meevallen.

We stoppen nog even om te rusten, want het was even pittig.

Om ca. 10.00 uur zijn we in Aureil. Na de berg hebben we alleen nog maar over asfalt gelopen.

Ik heb gisteravond de onderzijde van mijn schoenen bekeken. De hakken beginnen, na 8 dagen lopen op heel veel asfalt, al behoorlijk te slijten. Het moet lukken St. Jean Pied de Port met deze schoenen te halen. Het stiksel van de schoenen van Jef laat weer los. Dus we moeten onderweg zo spoedig mogelijk langs een schoenmaker.

In Aureil gaan we in de kerk wat eten, want buiten is het te koud om te gaan zitten en eten. Even later komt ook Anne binnen.

Als we willen vertrekken, regent het. We trekken onze jas aan en trekken de hoes over onze tassen. De volgende plaats is Feytiat. Vóór het dorp is het weer flink klimmen. Na het bos moeten we weer over asfalt verder.

De jas gaat uit en even later weer aan, want het is hier toch koud.

In het dorp hebben we ca. 16 kilometer afgelegd.

We gaan nu richting Limoges.

Halverwege staat naast de weg een grote supermarké van Super U. We willen hier koffie drinken.

Als we door de winkel lopen, passeren we een hakkenbar. De oplossing voor de schoenen van Jef. De schoenmaker wil ze wel meteen repareren. Binnen 5 minuten zijn de schoenen gestikt. Kosten € 1,50 en Jef heel blij.

We drinken koffie in de bar en gaan weer verder.

Op een buitenthermometer zien we, dat het 13,5 graden is, maar het voelt kouder. Er waait een frisse wind, maar het is goed wandelweer.
Vóór Limoges lopen we een paar kilometer langs de N979. Later verlaten we deze weg en lopen via de buitenwijken Limoges in.

Via een park komen we bij de rivier de Vienne. We lopen langs de rivier en hebben een mooi uitzicht op de kathedraal, die op een hoger gedeelte van de stad staat. Ik maak een mooie foto van de brug met op de achtergrond de kathedraal. Limoges is een grote stad en heeft ca. 240.000 inwoners.

We volgen de route en komen bij de kathedraal. Het is hier ook koud. Het is maar 10 graden. Je kunt hier goed merken, dat we op een hoogte lopen van ca. 700 meter.

Anne heeft bij de Zusters Franciscanessen gereserveerd. We kunnen pas om 16.00 uur terecht. Ik bel aan. We kunnen onze tassen al binnen zetten. De zuster die ons ontvangt, is erg aardig.

Jef en ik gaan wat eten in een bar. Ik heb erge honger.

Om 14.30 uur is de kathedraal open. We bezichtigen deze mooie kathedraal van de Heilige Stephanus. We krijgen hier een stempel in onze Credential.

Om 16.00 uur gaan we weer naar het klooster. Het pelgrimgedeelte is erg mooi en netjes. Het is een feest.

Daarna douchen, schrijven en koffie drinken.

Om 19.00 uur gaan Anne, Jef en ik eten in een restaurantje.

Om 21.30 zijn we weer bij de nonnetjes terug en gaan meteen slapen.

=====

Dag 10: 15 mei 2010. Limoges – Flavignac: 27 km.

De zuster heeft een goed ontbijt voor ons klaar gezet. Vóór vertrek komt ze ons nog gedag zeggen. Wat een aardig vrouwtje.

We moeten heel Limoges door. Het duurt zeker een uur eer we de stad uit zijn. De route is in de stad goed aangegeven.

De lucht is helblauw. Het ziet er naar uit, dat het een mooie dag wordt.

We hebben weer veel asfalt. De eerste plaats die we tegenkomen, is Mergnac, dat op 9,5 kilometer ligt. Er zijn geen voorzieningen.

Het volgende dorp ligt op ca. 3,5 kilometer. Het is dan 10.15 uur. Het is flink bergop naar de kerk. Het is hier ook fris.

Het is maar raar weer. Dan schijnt de zon en is het warm, dan is het bewolkt en is het

koud.

Na Aix lopen we over een rustige asfaltweg met vlakbij een kabbelend riviertje. De rivier heet l'Aixette.

Om ca. 11.00 uur lopen we over een brug en gaan aan de andere kant van de rivier verder.
Om ca. 12.00 uur komen we in het dorpje le Breuil.

Op de trap van de kerk gebruiken we weer onze lunch. Het wordt bijna een gewoonte, dat we bij gebrek aan een bank in een parkje, op de kerktrap gaan zitten. We zitten in de zon. Het is aangenaam.

Als we verder gaan is het nog ca. 6,5 kilometer naar Flavignac. Het is nog steeds asfalt.
Om ca. 13.30 uur passeren we Lavignac en arriveren we om 14.15 uur in Flavignac nabij de kerk.

Ik bel de beheerster van de gîte, die ons ophaalt en naar de gîte brengt.
Het is weer een mooie, nette refuge. Er staan 2 stapelbedden. De vrouw zegt, dat we de etenswaren kunnen gebruiken, die in de kast c.q. koelkast liggen.
Na het douchen ga ik naar het enige restaurant in het dorp. Ze willen net sluiten, want het is vandaag zondag. De vrouw wil nog wel 3 sandwiches klaar maken.
De winkels zijn de gehele dag gesloten.
Na een uur komt Anne ook binnen. Het is vandaag goed gegaan met de blaren. De voorbije dagen heeft ze er redelijk veel last van gehad.

We eten gezamenlijk wat en daarna heeft iedereen zijn bezigheden. Ik ga schrijven. Om 17.00 uur ben ik hiermee klaar. Ik bel nog naar Corrie. Corrie en Jeanne hebben het samen nog steeds gezellig.
Om ca. 18.30 uur gaan we eten. Er staat van alles in de kast en koelkast. We eten ravioli en macaroni. Jef maakt weer een goede maaltijd.
Na het eten lezen we nog wat en we gaan op tijd naar bed.

=====

Dag 11: 16 mei 2011. Flavignac – La Coquille: 30 km.

We vertrekken om 7.30 uur. We hebben weer hetgeen gegeten, dat in kast lag. Het is weer mooi weer. De hemel is helblauw. Ik heb mijn jas aangetrokken, omdat het nog fris is.

Vannacht heb ik erg goed geslapen. Het was een heerlijk bedje.

We gaan nu eerst naar les Cars. Om ca. 09.45 uur zijn we er. Ik trek mijn jas uit.

Het is vandaag maandag. Iedereen moet weer naar zijn werk, behalve wij. Wij lopen door een mooie natuur met mooi weer en fluitende vogels om ons heen. Het is genieten.

Tot Laudrette lopen we over asfalt. Dat is na ca. 6,5 kilometer.

We zien zeker 15 minuten geen aanwijzing. We gaan terug en vinden een markering, die een andere weg ingaat. Dat is balen.

Na Laudrette lopen we door een dal, waar we het asfalt gelukkig weer verlaten. We lopen dan over een mooi bospad. Aan beide zijden staan hoge bomen, waarvan de bloesem heerlijk ruikt en de temperatuur is goed. De zon schijnt door de bomen. Dat geeft vaak mooie lichteffecten.

Om ca. 10.15 uur zijn we in Chalus. Het is een redelijk groot dorp. We willen hier koffie drinken en iets eten. De eerste bar is open, maar we willen ook brood om te eten.

We komen wel een bakker tegen, maar geen bar meer.

We kopen naast brood ook een paar lekkere broodjes, die we weer op een trap eten.

Om 10.45 uur lopen we Chalus weer uit.

Na Chalus lopen we over een graspad tussen bomen.

Om ca. 11.00 uur hebben we ca. 14 á 15 kilometer afgelegd.

Dus we zitten nu op ongeveer de helft.

We komen in het plaatsje le Lac. Na le Lac lopen we door een mooi bos. We komen uit bij een meertje. Aan het meer zit een vrouw met rugzak. Ze is Canadese en komt uit Québec en ze heet Louise. Ze is gestart in Parijs en wil naar Santiago lopen.

Ze is redelijk aan gewicht. Ze heeft een zware rugtas op haar rug en heeft ook nog een kleinere tas voor haar buik. Het moet wel zwaar voor haar zijn.

We gaan aan de rand van het meer eten en zij gaat verder.
Als we klaar zijn, komt Anne langs en gaat ook aan het meer zitten. Hier is het heerlijk. De zon schijnt en het is aangenaam met bomen en struiken als beschutting.

Nadat we een boerderij passeren zien we weer geen markeringen meer. We roepen Louise terug en lopen ook terug. Inderdaad we zien een aanwijzing, maar wel op een zeer ongelukkige plaats.

Volgens mijn gids verlaten we hier het departement Haut Vienne en komen nu in de Dordogne.

Verderop verdwalen we weer. We vragen een vrouw naar de route. De wijst ons de weg naar Firbeix, waar we heen moeten. Het is ca. 1 kilometer lopen en dan komen we op de N21 naar Firbeix.

Aan het eind van het dorp is een restaurant. Hier gaan we wat eten. We nemen koffie met een

heerlijke salade met brood. Ik merk nu pas, dat ik erge honger heb.

Anne komt ook weer langs. Ze neemt hetzelfde als wij.

We gaan verder over een pad door een bos.

We passeren weer de Canadese vrouw.

Om 15.15 uur hebben we nog ca. 4 kilometer te gaan naar la Coquille. We lopen steeds door mooie natuur. Veel mooie bospaden met allerlei plantengroei met bloemen naast de paden. Het is genieten hier.

Net voor la Coquille komen we weer op de N21 die naar het centrum loopt. Even later verlaten we deze weg en gaan richting de kerk. Als we bij de kerk aankomen, vragen we naar de refuge Impasse St. Jean. We arriveren er om 16.15 uur. Het is een prachtige refuge van Voie de Vezelay. Er zijn 2 hospitaleros. Een koppeltje. De vrouw heet Francine en de man heet Jacques. We krijgen bij binnenkomst meteen koffie.

Als wij gedacht hebben, komt ook Anne aan en ook een man uit Brussel. Hij heet Robert en is ca. 70 jaar oud. Hij spreekt redelijk goed Nederlands.

Jef belt Jeanne. De dames zijn weer bij de Landbouwer wezen eten. Het kan niet op!!! We moeten er iets van zeggen. Jef durft dat niet en ik ook niet.

Anne, Jef en ik gaan naar de supermarkt om boodschappen voor morgen te halen.

We kunnen in de refuge ook eten. Het wordt een heerlijke salade, pasta, yoghurt en thee na. Daarna ga ik schrijven. Om 21.00 uur ben ik hiermee klaar.

Vóór 22.00 uur ga ik naar bed.

Morgen slapen we in een Nederlandse maison d'hôte.

=====

Dag 12: 17 mei 2011. La Coquille – Thiviers: 19 km.

Het is vandaag een korte etappe. Daarom slapen we een beetje uit. Om 7.15 uur zitten we aan tafel om te ontbijten.

De hospitaleros Francine en Jacques hebben een goed ontbijt klaar gezet. Het bestaat uit stokbrood met verschillende soorten jam en een grote kom koffie of twee zelfs.

Om 7.45 uur vertrekken we. We gaan eerst langs de bakker om brood te halen.

Daarna gaan we op pad. Het is vandaag maar 20 kilometer naar Thiviers. We logeren bij de familie Leijtens uit Tilburg. Zij hebben in Thiviers een maison d'hôte.

Het eerste stuk lopen we over asfalt. Maar daarna lopen we tussen de weilanden over een karrenspoor begroeid met gras. Het ruikt hier heerlijk door het pas gemaaide gras.

Om 9.15 uur lopen we nog steeds over paden tussen de weilanden. De zon schijnt volop. Het is intussen behoorlijk warm geworden. Het is mooi wandelen.

We passeren een brug over de Valouse. We nemen een pauze en eten langs de kant van de weg.

Als we verder gaan lopen we weer tussen de weilanden. In de wei lopen hier veel bruine koeien. Dit zijn melkkoeien.

Het zijn erg stille wegen. Er rijden practisch geen auto's. Als het niet druk is, is het niet zo erg om over asfalt te moeten lopen.

We passeren meerdere gehuchten, zoals La Grave, La Petite Lande en Les Pradels.

Na het asfalt lopen we weer door bossen

We eten nog wat net vóór Thiviers. We eten ook kersen van bomen, waarvan de zware takken over de weg hangen.

We lopen Thiviers binnen. Thiviers is een dorp met ca. 3.300 inwoners.

Om 13.00 uur bellen we aan bij de familie Leijtens. We zijn vroeg, maar toch welkom. Jos en Janine komen oorspronkelijk uit Tilburg en wonen hier al 6 jaar. Ze hebben een mooi, groot en oud huis.

Jos biedt ons een echte Tilburgse borrel aan. Het is een Schrobbelaer. Dat smaakt. Ik doe een grote was, zodat alle kleren weer schoon zijn. In de loop van de middag komt ook Anne binnen. Om 19.00 uur kunnen we eten. Ze hebben een echte Hollandse maaltijd klaar gemaakt. Vooraf een salade, aardappelen met boontjes en peentjes en een yoghurt als nagerecht. We hadden ook een kaasplankje kunnen nemen, maar dat hebben we niet gedaan. Het eten duurt lang, want Jos en Janine kunnen veel vertellen over hun Franse ervaringen met o.a. de loodgieter, etc. Het is leuk dit te horen.

Jos heeft bij de Belastingdienst gewerkt en is op 54 jarige leeftijd kunnen stoppen met werken door een reorganisatie. Janine heeft bij de KUB gewerkt. Nadat Jos gestopt was, zijn ze meteen naar Frankrijk vertrokken. Ze hadden ervaring hier, omdat ze in de omgeving een vakantiehuis hadden. Ze hebben het hele huis gerenoveerd. Het is in hun situatie helemaal bewust en zonder veel risico's gegaan. Het huis heeft 52 deuren. Dit geeft een indruk van de grootte van het huis. Het was zeker geen verhaal voor het TV programma: "Ik vertrek".

Om 21.00 uur zijn we klaar met eten en gaan we wat later naar bed.

=====

Bewegwijzering onderweg

Dag 13: 19 mei 2011. Thiviers – Sorges: 18 km.

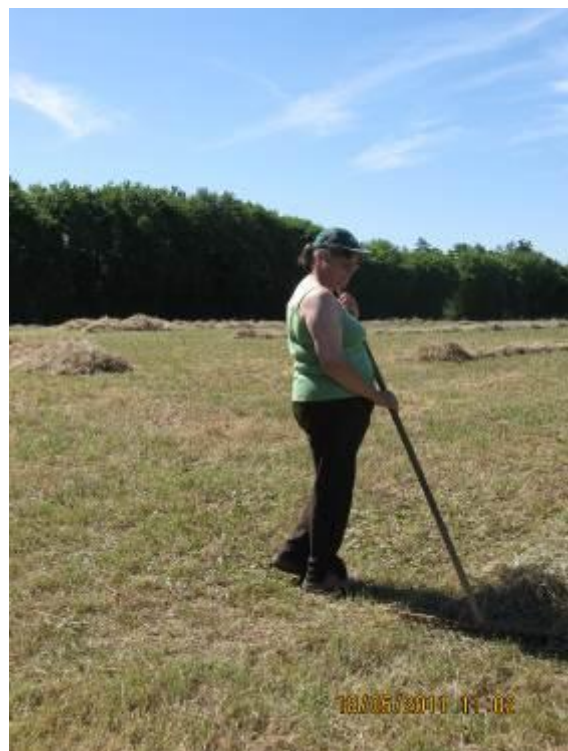
Om 8.00 uur ontbijten we. Het is weer een echt Hollands ontbijt, zoals vleeswaren, kaas en jam met echte koppen koffie.

Vóór vertrek kijk ik nog op Internet hoe het zit met de treinen vanaf St. Jean Pied- de- Port. Indien we op zaterdag 4 juni vertrekken hebben we soms zeer korte tijd om over te stappen. Bovendien is de reistijd 4 uur langer dan op vrijdag. Zoals nu gepland, komen we op vrijdag in St. Jean Pied de Port aan en treinen we op zaterdag. We gaan bekijken of we de komende 2 weken een dag kunnen inlopen, zodat we op vrijdag met de trein naar huis kunnen.

Het weer ziet er goed uit. Het is nu al warm. Dat belooft wat vandaag.

We lopen Thiviers uit. Na Thiviers lopen we tussen de landerijen. Het is heuvelachtig.

Hierdoor hebben we leuke uitzichten over de omgeving. Soms lopen we over puinpaden in het bos of tussen de akkers.

We lopen een stukje verkeerd. Daarna halen we Anne in, die zeer verbaasd is dat wij haar passeren. We schamen ons een beetje. Ze vindt het wel leuk. Ik voel me dan een beetje voor "Piet Snot" staan.

We gaan verder en komen bij een kruising zonder aanwijzing. Het boek geeft ook geen uitsluitsel. We lopen een van de twee paden in. Ik vraag aan een boer, waar we exact zijn. De kaart en de aanwijzingen kloppen niet. Hij wijst ons de Route Napoleon.

We komen bij deze weg. Er klopt helemaal niets van.

We volgen de Route Napoleon. Volgens het boek moeten we verderop op de route komen. Het is een kaarsrechte weg.

We passeren een weiland, waar een vrouw met een hooivork aan het hooien is, zoals bij ons 50 jaar geleden gebeurde. Ik vraag of ik een foto van haar mag maken. Eerst niet, maar na enig aandringen mag het. Ze is gekleed in een lange broek en een trui. Het is flink warm. Zij zal het ook wel warm hebben.

We gaan vrij snel van de route af, richting Le Pic. Jef en ik gaan pauzeren om te eten. Even later komt ook Anne. Zij was ook verdwaald. We bespreken de reden van het fout lopen. We komen tot de conclusie, dat de route is gewijzigd en dat dit nog niet is verwerkt in ons boek en op onze kaarten.

Als we verder gaan passeren we weer kersenbomen vol met kersen. We eten er goed van. Na Le Pic lopen we onder bomen in de schaduw. Om ca. 12.00 uur zijn we in Negrondes. In een bar gaan we koffie drinken. Het smaakt goed. We lopen door Negrondes. Het is een redelijk grote plaats.

Na dit dorp lopen we weer tussen de graanvelden. We gaan nu richting Sorges. We passeren de Route Napoleon en zijn nu dicht bij Sorges. In Sorges is de refuge bewegwijzerd en staat achter de kerk. We gaan op een bank zitten, want we zijn redelijk vroeg. De hospitaleros komt zeggen, dat we gerust binnen kunnen komen. Het is een vrouw en ze heet Maria. Ze is nu al bezig met het avondeten.

Jef en ik zijn de eersten. We hebben alle ruimte om onze werkzaamheden te doen. Even later komt Frederik uit Brugge. Het is een jongeman van 34 jaar. Weer later komen ook Anne en Robert. Een paar uur later komen nog 2 Belgen. Het zijn Dirk en Jean Pierre. Ze komen uit Oudenaarde. De laatste 2 zijn niet vrolijk, als ze aankomen, want ze hebben 7 kilometer teveel gelopen. Volgens hen is het niet hun schuld. Ze zijn ook niet blij, omdat de route is gewijzigd en niet in hun boek verwerkt is. Zij hebben 42 i.p.v. 35 kilometer gelopen. De kleding kan allemaal in een wasmachine. Wat een luxe vandaag. Ik ga buiten schrijven, want het is binnen erg druk en het is buiten een aangename temperatuur.

Langzaam komt iedereen naar buiten. Het is erg gezellig. De 2 Belgen zijn nog steeds ontevreden over de extra kilometers, die ze gelopen hebben.

Er is een Italiaanse vrouw aangekomen. Ze heet Camilla en slaapt in een klein tentje voor de refuge.

Om 19.30 uur kunnen we eten. Er wordt alleen Nederlands gesproken. Het is erg gezellig. Dirk en Jean Pierre zijn erg druk, maar het zijn erg aardige mensen.

Dirk vertelt, dat hij tijdens zijn tocht 9 dagen naar huis is geweest, omdat zijn vader was overleden.

Maria heeft erg goed gekookt. We eten salade, couscous en 2 soorten taart na.

Om ca. 21.00 uur zijn we klaar en gaan naar bed. Het blijft beneden nog lang druk en van slapen komt niet veel terecht tot zij ook naar bed gaan.

=====

Dag 14: 19 mei 2011. Sorges – Perigueux: 24 km.

Vannacht heb ik redelijk goed geslapen.

Maria slaapt op een matras in de keuken, omdat de refuge vol is. Dat is eigenlijk niet eerlijk. Zij doet al het werk voor ons en slaapt dan op een matras op de grond.

Na het ontbijt nemen we van iedereen afscheid en vertrekken om ca. 7.30 uur.

We zijn snel uit Sorges. Het is een plaatsje met 1100 inwoners.

Het weer is goed. Ik vertrek in korte broek en shirt.

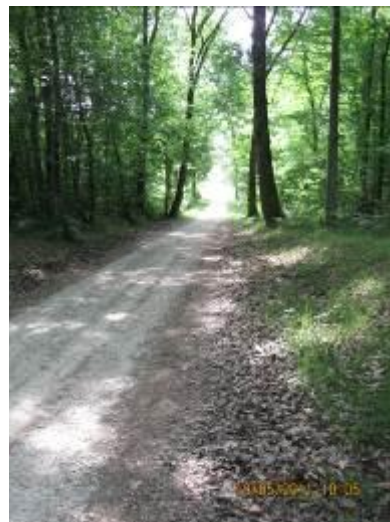
Al snel merken we, dat de markeringen niet overeen komen met ons boek en kaarten. Er zijn voldoende markeringen. Dus we besluiten de markeringen te volgen.

We lopen door prachtige bossen. De temperatuur is goed.

We lopen over goede paden. Het is aangenaam hier te lopen. Eigenlijk is het een feest.

Om ca. 9.30 uur stoppen we om te eten.

Even later passeren Dirk en Jean Pierre. Weer even later Anne en daarna Frederik. Frederik loopt even met ons mee. Hij vertelt, dat hij zijn baan heeft opgezegd en nu naar Santiago loopt om over zijn toekomst na te denken. Na ca. 30 minuten blijft hij achter. Ons tempo is te hoog voor hem. Hij wil ook wat eten.

Jef en ik lopen alleen verder door een erg mooie natuur.

Regelmatig vergelijk ik de route met mijn boek. Het komt nog steeds nog niet overeen.

Volgens mij is de route nu wel mooier geworden.

Om 10.45 uur nemen we weer een rustpauze. Het wordt steeds warmer.

Soms zien we een wandelaar of een fietser, geen auto's.

Om 11.30 uur komen we op een asfaltweg. Vanaf hier komt de route weer overeen met mijn boek. Het gedeelte dat niet overeen komt met mijn boek, is een mooie route. Het lijkt alsof men de verkeersweg heeft willen vermijden.

We lopen door het gehucht Les Maisons.

We komen op een D-weg. Deze weg moeten we volgen naar Perigueux.

We lopen door het voorstadje Trélissac. Hier staat een grote supermarché. Hier gaan we een salade eten met brood. We zien, dat Dirk en Jean Pierre hier ook gegeten hebben. Zij gaan net weg.

Om 12.30 uur gaan we verder. Als we buiten komen, komen Anne en Frederik ook aan. Zij gaan hier ook eten.

We lopen verder naar Perigueux. We lopen over de lange Avenue de George Pompidou. Bij een rotonde gaan we richting de kathedraal. Het is een lange weg met veel rotondes. Bij de laatste zijn we bijna bij de kathedraal.

Bij de kathedraal aangekomen, bezoeken we eerst de kathedraal. Er staat een mooie maquette van de kerk.

De kathedraal is gewijd aan St. Front. De zetel van de aartsbisschop van Perigueux is hier gevestigd. De kerk is Byzantijns en heeft de vorm van een Grieks orthodox kruis. De koepelbouw is herkenbaar van de San Marco en de Aya Sofia in Istanbul.

We moeten informatie hebben over de plaats van onze refuge. Op een plattegrond van een toerist zien we, dat de slaapplek aan de rand van de stad is.

We gaan naar het toeristenbureau. We moeten 30 minuten wachten voor het bureau open gaat.

Ik bel Anne. Ze staat nu bij de kathedraal. Ze komt ook naar het toeristenbureau.

Jef en ik willen in het centrum overnachten, omdat wij vanavond een afspraak hebben met Gerard en Laurien, kennissen van Jef die ik ook ken.

Wij besluiten in het centrum te blijven. Dat bespaart ons vanavond 2 maal 3 kilometer lopen.

We logeren op een privéadres. Het is vlakbij de kathedraal. De juffrouw van het toeristenbureau regelt de overnachting.

Jef en ik gaan erheen. We moeten op de 5e verdieping zijn van een flatgebouw.

We worden erg vriendelijk ontvangen door een ouder echtpaar. Ze heten Juliette en Jean François. We krijgen een pilsje op het balkon aangeboden.

Na het douchen ga ik schrijven.

Corrie belt, dat alles o.k. is. Jef en ik maken ons zorgen over de vele keren, dat de dames uit eten gaan. We zijn bang, dat we a.s. winter bij moeten gaan klussen om het financieel weer recht te trekken.

Om 17.00 uur gaan we naar het centrum. We halen een stempel in de Cathedraal. Het is een mooie, grote kerk.

Daarna gaan we ansichtkaarten kopen, schrijven en posten.

De afspraak met Laurien en Gerard is om 18.00 uur voor de ingang van de Cathedraal. Ze zijn exact op tijd.

Om 19.00 uur kunnen we eten in een Italiaans restaurant. We eten een voorgerecht met Foie Gras, die heerlijk smaakt. Ik had het nooit eerder gegeten, maar het is lekker. Het hoofdgerecht is Canard met gepofte aardappelen en diverse groenten. Het nagerecht is een romig ijsje en koffie als toegift.

We hebben een gezellig gesprek over hun ervaringen met het in Frankrijk wonen. Ze hebben het hier geweldig naar hun zin.

Om ca. 21.00 uur zijn we klaar. We brengen Gerard en Laurien terug naar hun auto en nemen afscheid. Als we terug in de flat komen, praten we nog wat na met Juliette en Jean François.

Juliette was lerares Engels en Jean François is bij de luchtmacht geweest. Ze hebben in Chateauroux gewoond en wonen sinds 3 jaar in dit appartement.

Om ca. 22.00 uur gaan wij naar bed.

=====

Dag 15: 20 mei 2011. Perigueux – St. Astier: 26 km.

Om 7.00 uur vertrekken we. We hebben een goed ontbijtje gehad van Juliette.

We lopen weer naar de Cathedraal en volgen nu de route de stad uit.

Het is ca. 5 kilometer lopen eer we de stad uit zijn.

We lopen via de Rue de Victor Hugo de stad uit. Het is een drukke verkeersweg.

Het weer is goed. Al snel trekken we onze jassen uit. Er zijn hier voldoende pijlen aangebracht.

Om 8.15 uur zijn we in Chancelade. We hebben nu ca. 6 kilometer afgelegd.

En volgen een route, die weer afwijkt van mijn boek.

Aan het begin van een pad staat een pijl. Dan zien we de volgende pas na 500 meter. We juichen bijna als we deze pijl zien.

De temperatuur is heerlijk. Het is genieten tot nu toe.

Om 10.30 uur hebben we problemen met de route. Onze beschrijving stuurt ons een pad in zonder aanwijzingen. Dat duurt minimaal 1 kilometer. We weten het niet meer. We besluiten door te lopen naar een verkeersweg verderop.

Niet lang daarna komen bij een verkeersweg. We vragen een automobilist de weg. Hij vertelt, dat we 2 kilometer verderop op een kruising de richting naar Granvelle kunnen volgen. Als we willen kunnen we meerijden, maar dat doen we niet.

We komen bij de kruising en bekijken de route. Een automobilist stopt en vraagt of hij kan helpen. Hij wijst ons de weg naar Granvelle.

We volgen de D3. Verderop zien we weer aanwijzingen. Deze volgen we weer.

We gaan regelmatig van de weg af om even verder weer op de D3 te komen.

We gaan verder en komen in Granvelle.

Hier kunnen we koffie drinken.

Er komt een Franse pelgrim binnen. Het is een erg druk vrouwtje. Ze gaat ook naar St. Astier.

Het is nu ca. 12.00 uur. We gaan verder

langs de D3. Regelmatig moeten we weer van deze weg af, om er later weer terug te komen. Het is nog ca. 2 uur lopen naar St. Astier. We volgen de nieuwe route, in afwijking van het boek.

Om 14.30 uur komen we op een andere verkeersweg.

We begrijpen het niet meer, maar blijven de pijlen volgen.

We laten een auto stoppen en vragen waar St. Astier ligt. De vrouw vertelt, dat we ca. 2 kilometer terug moeten lopen over deze verkeersweg. De pijlen hebben ons om St. Astier geleid.

Na 1 kilometer passeren we een ziekenhuis en 1

kilometer verder komen we bij de kerk.

Hier vragen we naar de camping, waar we vannacht in een tent slapen.

Om ca. 15.00 uur arriveren we op de camping. Het is een bungalowtent.
Robert uit Brussel is al aanwezig. Hij zal wel gelift hebben of is met de taxi gekomen.
Het is erg klein voor 4 personen.
Anne arriveert om ca. 16.00 uur. Zij heeft ook veel problemen gehad met de route.
Het begint te stortregenen. De regen valt met bakken uit de hemel.
De 3 Belgen en Camilla komen weer later. Zij zijn doornat.
Zij hebben in Granville in de bar flink bier gedronken.

We eten vanavond een koude maaltijd met salade en koude pasta. Het smaakt erg goed.
Ik heb mijn telefoon in het toilet in een stopcontact gestoken. Als ik hem uit het contact trek, is hij doornat. Ik begrijp hier niets van. Het lijkt alsof hij in het water heeft gelegen. Hij functioneert niet meer. Het lijkt me niet, dat het condens is. Niemand weet er iets van wat er gebeurd kan zijn. Ik leg hem te drogen in de hoop, dat het nog goed komt.
Om 22.00 uur gaan we slapen.

=====

Dag 16: 21 mei 2011. St. Astier – Mussidan: 24 km.

Na het gedoe met pijlen wel of niet goed, gaan we vandaag exact volgens de beschrijving en de kaart lopen.

De oorzaak van niet goed afgestemde beschrijving en pijlen komt ook omdat mijn boek uit 2008 is. Anderen hebben een boek uit 2010 of 2011. Tussen mijn boek en de boeken van anderen zitten soms grote verschillen.

We beginnen bij de kerk. Buiten de kerk volgen we de spoorlijn en komen in een bos. Het heeft vannacht een paar keer flink geregend, maar nu is het mooi weer. Er is volop zon. De jassen gaan snel uit. Om 9.00 uur hebben we 5,5 kilometer afgelegd en gaan richting Les Meuniers. Het lopen volgens de beschrijving gaat goed.

Het lijkt alsof het hier niet geregend heeft. Alles is hier droog.

Om 10.00 uur hebben we 10,2 kilometer afgelegd.

In een bushokje rusten we even en eten brood. Als we even zitten passeren Camilla en Anne. Anne komt even bij ons zitten. Ze heeft erge last van blaren. Jef verwijderd een klein teekje van zijn been.

We gaan verder, Anne blijft zitten.

We gaan van de weg af en lopen over asfalt tussen de akkers. Er wordt nu veel beregend. Het is meest maïs, die beregend wordt.

We lopen langs het dorp St. Leon sur l'Isle en komen we in Les Meunières.

We komen bij Camilla. Ze vertelt, dat ze eerst naar Lourdes wil gaan en daarna naar St. Jean Pied de Port.

Langs de weg staat een bord, dat aangeeft, dat het nog 10 kilometer is naar Mussidan. Dit geldt voor de afstand over de verkeersweg. Zoals wij lopen is het enkele kilometers meer.

Het lopen gaat goed. We lopen door de plaats Neuvis Gare. Er is geen bar, dus geen koffie. In het plaatsje Douziac kunnen we wel koffie drinken. Frederik en Camilla komen er ook bij.

We gaan verder door een mooi gebied over mooi brede paden.

Het is warm hier. De beplanting is laag.

Als we in een bos komen, gaan we eten. Stokbrood met kaas.

Om ca. 12.30 uur komen we in het dorp met de mooie naam St. Louis en L'Isle.

Het is nu nog 4 kilometer naar Mussidan. We lopen over de brug over de rivier de l'Isle.

We lopen richting de C201. Volgens de omschrijving lopen we dan richting Mussidan.

Er staan weer pijlen, die niet overeen komen met de beschrijving in mijn boek. Wij volgen, na eerdere lessen, het boek.

Als we op de C201 komen, gaan we richting Mussidan. Het is dan nog ca. 3 kilometer. Langs de weg staan vele mooie huizen. Het zijn lage huizen met alleen een begane grond. Zij zijn groot en in allerlei kleuren.

De tuinen om de huizen zijn door de droogte niet zo fraai. Het gras is meest verdord.

Net vóór Mussidan passeren we een bar, waar de 2 Belgen Dirk en Jean Pierre zitten.

Op de weg is weinig verkeer, want het is weekend.

Als we Mussidan inlopen, zijn we snel bij de kerk.

We gaan eerst op zoek naar de slaappleats. Het is de gemeentehuis. We kunnen er pas om 18.00 uur terecht. Het is nu 15.00 uur.

Om 16.00 uur gaan we naar de kerk.

We willen nog wat drinken. We hebben tijd genoeg. Op een terras zitten Dirk en Jean Pierre. Het zijn gezellige mannen. Anne krijgt een paar schoenen van Jean Pierre te leen. Misschien dat het helpt tegen de blaren.

Tegen 18.00 uur gaan we naar de albergue. We worden door een vrouw ontvangen. Robert uit Brussel slaapt hier ook.

De kamers zijn mooi en netjes. De albergue is een ontmoetingscentrum van de gemeente. Een paar kamers zijn ingericht voor pelgrims.

Om 19.00 uur gaan we eten. Er is geen restaurant open. Dus gaan we naar een Turkse bar. Daar eten we een broodje kebab.

Enkele weken geleden ben ik nog behoorlijk ziek geweest van kebab.

Om 20.30 uur lopen we terug naar de albergue.

We pakken onze tas in, zodat deze klaar staat voor morgenvroeg.

We gaan op tijd naar bed, want we willen morgenvroeg vroeg op pad.

=====

Dag 17: 22 mei 2011. Mussidan – Port Sainte Foy et Ponchapt: 34 km.

We vertrekken vroeg. We hebben besloten het eerste gedeelte langs de D20 te lopen. Het is vandaag zondag. Dus is er weinig verkeer op de weg.

In het dorp moeten we nog de weg vragen naar de D20. Daarna bereiken we vrij snel deze weg.

De weersvoorspelling voor vandaag is niet best. De kans is groot, dat het vandaag nog flink gaat regenen. We zijn voorbereid.

De N20 loopt direct van Mussidan naar Port Ste. Foy et Ponchapt.

Het is een saaie weg zonder verkeer. Langs de weg is ook niet veel te zien.

We lopen langs het plaatsje Saint Géry. Hier zien we enkele markeringen van de route, die een stukje parallel loopt aan de D20.

Het
lopen
gaat
vlot.
We

kunnen er een goed tempo in houden. We lopen nu ruim 5 kilometer per uur. Dat is voor ons met 12 kilogram op je rug niet slecht.

Om ca. 10.45 uur arriveren we in La Cabane. Dan hebben we ca. 18 kilometer afgelegd. We hebben 2 maal gestopt om wat te eten.

Bij La Cabane komen we weer op de route. Nu gaan we de route weer volgen uit ons boek.

Het eerste gedeelte gaat ook weer over smalle wegen. Deze paden lopen

onder de bomen, zodat we meest in de schaduw kunnen lopen.

Het weer valt erg mee. De zon schijnt en er zijn weinig wolken.

Soms lopen we door een gehucht met enkele huizen. We lopen door Montfaucon. Het is een iets groter dorp.

In Montfaucon gaan we op een bank bij de kerk wat eten. Het is heerlijk rustig.

Er staat een groot bord van een restaurant. Als ik er naar vraag, vertelt de vrouw, dat het restaurant al lang geleden is gesloten. Ik kan het wel begrijpen, dat hier een restaurant niet rendabel is.

We gaan over het asfalt verder. Het loopt hier heerlijk. Jef en ik genieten ervan.

Later in de middag dreigt het toch te gaan regenen. Als we de hoes over onze tassen hebben getrokken, houdt het op met regenen.

We passeren een bordje met de tekst: "Le monde aurait pu être simple comme le ciel et la mer". Dit betekent: "De wereld zou net zo eenvoudig moeten zijn als de hemel en de zee". Als we wat hoger lopen, hebben we mooie uitzichten over de vallei en enkele meertjes.

Even verder staat er weer een bordje met de volgende tekst: "Un voyage de mille lieues commence par un pas", wat betekent: "Een reis naar 1000 plaatsen begint met de eerste stap". We zien hier voor het eerst wijngaarden. Het worden er steeds meer. We lopen in de buurt van Bergerac, waar de bekende wijn vandaan komt. We komen steeds dichterbij Sainte Foy et Ponchapt. Het is nu nog 4,5 kilometer. We lopen nu veelal over graspaden tussen de akkers. Soms zien we in de verte Sainte Foy liggen.

We moeten via een steile afdaling naar beneden. Gisteren vertelde een Belg, dat iemand vorig jaar bij deze afdaling zijn been had gebroken. We zijn voorzichtig. Het is een smal pad, waar veel brokstukken van puin liggen. Het is droog. Als het geregend zou hebben, geloof ik wel, dat het levensgevaarlijk zou zijn. Het is een vrij lange afdaling.

Tegen 14.00 uur zijn we beneden en zien in de verte Sainte Foy liggen.

We lopen het dorp in en zien dan de 2 Belgen, Dirk en Jean Pierre. We vragen of zij ook koffie gaan drinken. Dat willen ze wel. Jef en ik drinken koffie, maar zij drinken al meteen alcohol.

Na de koffie gaan we verder. We gaan onze slaappleats zoeken. Het is een huis voor daklozen. Het is een huis in een achterstandswijk. Er is niemand. We besluiten naar iets anders te zoeken.

Als we de bar passeren, waar wij koffie hebben gedronken, zitten de Belgen nog steeds te drinken.

Een vrouwtje zegt ons, dat we in het Presbyter kunnen slapen. Dat is de pastorie naast de kerk.

We worden in het Presbyter vriendelijk ontvangen door een echtpaar. We kunnen wat drinken en kersen eten. Ik ga douchen, wassen en schrijven.

Om 19.00 uur doen we boodschappen bij een bakker. In een pizzeria nemen we een pizza, die we op een bank in het park opeten.

We gaan terug naar de pastorie. Ik ga nog even bij het gezelschap in de keuken zitten.

De ene Belg lag al om 18.00 uur in bed en de andere klaagt hierover.

Om 21.00 uur ga ik naar bed. De rest gaat om 22.00 uur slapen.

Op de kamer is het erg warm met 4 personen.

Vandaag hebben we de Dordogne verlaten en zijn aangekomen in Limousin.

=====

Dag 18: 23 mei 2011. Port Sainte Foy et Pontchamp – Saint Ferme: 27 km.

Iedereen staat vroeg op.

Het vertrek is vanaf de kerk in Ste. Foys la Grande.

We volgen de beschreven route, want de route is slecht gemarkeerd.

Ca. 500 meter na vertrek klopt de beschrijving al niet met de aanwijzingen. In de beschrijving staat, dat we gedeeltelijk de D936 volgen. We hebben al wat tijd verloren, daarom besluiten we tot St. André et Appelles over de D672 te lopen.

Na St. André lopen we richting Les Lèves.

Op een bordje staat de tekst: *“L'extraordinaire se trouve sur les chemins des gens ordinaires”*. Dit betekent: *“het buitengewone is op de weg van gewone mensen”*.

Om ca. 9.00 uur hebben we ca. 5,5 kilometer afgelegd. Na St. André lopen we tussen de druivenvelden. Het is nu al erg warm. Volgens de krant zal het de komende dagen nog warmer worden. De druivenvelden zijn erg mooi.

Na ca. 7,5 kilometer komen we in Les Lèves. We zien al vóór het dorp de mooie kerktoren. De toren is open en de klokken hangen in de openingen.

Langs de kant van de weg eten we ons brood.

We gaan verder richting Caplong en later richting Pellegrue. We lopen weer over de D672. In het dorp klopt de beschrijving weer niet met de kaarten. We komen er niet uit wat correct is. We gaan op de kaart verder.

Door het asfalt is het nog extra warm. Het is zeker al 30 graden. Mijn voeten gloeien in mijn schoenen. We hebben nu ca. 17 kilometer afgelegd. We verwachten om 15.30 uur in St. Ferme te kunnen zijn.

We passeren een oude boerderij. Een vrouw zit te zonnen. Ik vraag haar of ze water voor ons heeft. Ze vraagt of we bier of coca cola willen drinken. Wij willen wel coca cola. Ze vraagt of we ook iets willen eten. We vinden coca cola en koud water wel voldoende. Ze vertelt, dat ze hier alleen woont met 11 kinderen. 2 Kinderen zijn niet meer thuis. Het is een erg aardige vrouw. Ze geniet van de mooie omgeving. Eerder woonde ze in de buurt van Bordeaux.

Net vóór Pellegrue kunnen we langs de weg weer volop kersen eten. We maken er gebruik van. Een vrouw komt vragen of we nog water willen.

We lopen verder richting Pellegrue.

Als we aankomen bij de Cathedraal zitten Anne en Robert onder een overdekte markthal heerlijk in de schaduw. Dit verrast ons, dat zij hier al zijn. Robert heeft een gedeelte gelift.

Op een thermometer staat, dat het 32 graden is. Camilla komt er ook bij.

Jef en ik gaan verder. Het is nog 7 kilometer naar St. Ferme. We lopen weer tussen druivenvelden. Dit geeft mij altijd het gevoel, dat ik in Frankrijk of Spanje ben. Het landschap

is de laatste 2 dagen totaal veranderd. Eerst waren het weilanden en akkers met graan. Nu zien we bijna overal druivenvelden.

Als we op een breed zandpad komen is het nog ca. 3,5 kilometer. Het is nog steeds erg warm, maar we kunnen regelmatig in de schaduw lopen.

Het laatste gedeelte lopen we tussen de druiven door lang gras. Het pad is ca. 1,5 kilometer lang.

Als we uit de druiven te voorschijn komen, staan we bijna meteen voor de kerk. Er hangt een bordje aan de kerk, dat de richting naar de albergue aangeeft.

Net buiten het dorp staat de albergue. Het is een vrijstaand gebouwtje. Het ziet er goed uit. Er zijn 2 hospitaleros. De ene ligt nog in bed en de andere loopt regelmatig naar de koelkast voor bier. Als de andere uit bed komt, loopt hij de gehele avond in een soort wielrennersbroek. Ook deze man heeft al het nodige gedronken. Hij gaat verder met een biertje.

De tafel en het aanrecht zien er niet fris uit. Het is smerig.

De hospitaleros, Guy en François, maken ook het avondeten. Wij zijn hier met 6 man/vrouw. Om 19.00 uur kunnen we eten. Tijdens het eten schakelen ze over op wijn. De chef maakt steeds foto's. Hij begint met een dubbele tong te praten. Guy zegt, dat we maar niet op de ander moeten letten, omdat hij dronken is.

We eten toch heerlijke linzensoep, frites met hachee, salade en een ijsje na. Ondanks de drank hebben ze toch een prima maaltijd bereid.

De man wordt steeds hinderlijker. De een na de ander gaat buiten zitten. Even later komt hij ook naar buiten.

Iedereen gaat op tijd naar bed, omdat men van deze vervelende man af wil.

Als wij in bed liggen, horen we hem nog lang praten en waarschijnlijk ook roken en drinken.

=====

Dag 19: 24 mei 2011. Saint Ferme – La Reola: 20 km

We willen vroeg vertrekken, omdat er erg warm weer wordt voorspeld.

Na het ontbijt vertrekken we. We lopen tussen druivenvelden naar Coutures.

Frederik uit Brugge zal gedeeltelijk met ons meelopen.

Als we in Coutures aankomen hebben we ca. 6,5 kilometer afgelegd. Dan gaan we naar Rocquebrune.

We passeren een ruïne Saint Sulpice van een kasteel uit ca. 1200. Het kasteel is gesticht door de prior van La Reole. De ruïnes dateren uit de 16^e eeuw.

Anne laat weten, dat zij de overnachting heeft geregeld bij mevrouw Moreau in La Reole.

Om ca. 9.30 uur arriveren we in Rocquebrune. Op een bank bij de kerk gaan we eten. Frederik kan koffie zetten. Hij heeft een klein gaspitje. Heerlijk.

Het is nog een heerlijke temperatuur.

Langs de weg zijn veel fruitboomgaarden met pruimen.

We arriveren in de plaats St. Hilaire de la Noaille.

Even verder verlaat Frederik ons. Hij gaat via de D668 naar La Reole. Dan gaat hij nog 7 kilometer verder. Misschien zullen we hem niet meer zien.

Het is nog 7 kilometer naar La Reole.

We verlaten een drukke verkeersweg en gaan via een asfaltweggetje richting La Reole. We vervolgen onze weg over een graspad.

In het begin is het een goed pad. Later is er veel bouwafval op het pad gestort en het wordt flink klimmen over de brokstukken.

Uiteindelijk komen we op een asfaltweg. Vanaf hier kunnen we in de verte La Reole zien liggen in een dal langs de Garonne. Er zijn hier geen aanwijzingen. Dus het is steeds een beetje gokken. We houden de kerk in de gaten, want die moeten we passeren. Het is nu ca. 12.30 uur.

We volgen de D113, die door La Reole loopt. We lopen de stad door en komen uiteindelijk bij de kerk.

Nadat we de kerk hebben bezichtigd, lopen we terug naar een terras. Hier drinken we wat en eten we een sandwich.

In de bar zit een vrouwelijke pelgrim te internetten. Ik maak met haar een praatje. Ze heet Suzanne en komt uit Nieuw Zeeland en is gestart in Trondheim, dat in het noorden van Noorwegen ligt.

Ze schat, dat ze nu ca. 4000 kilometer heeft afgelegd en is gestart in augustus vorig jaar. Ze heeft zelfs door de sneeuw gelopen. Bij de kerk zien we haar weer. Ik vraag of ik een foto van haar mag maken. Ze wil ook een foto van ons maken. Voor ze op de foto wil, moet haar hoed goed staan en haar shawl wordt netjes gemaakt. Ze vraagt of ze onze foto op Facebook mag plaatsen. Wij vinden dat goed. Het kan nog eens gemakkelijk zijn, als we nog eens in Nieuw Zeeland komen.

Wij gaan naar ons overnachtingadres. Anne en Camilla zijn al gearriveerd. We arriveren er om ca. 14.00 uur.

Mevrouw Moreau is een aardig mens. Ze is weduwe en haar voornaam is Odette. Zo wil ze ook worden aangesproken.

Haar man is 6 jaar geleden overleden. Het hele huis herinnert aan hem. Hij heeft de meeste kasten, deuren, het aanrecht en veel ander meubilair zelf gemaakt. Overal staan foto's van hem.

We krijgen meteen bij binnenkomst een biertje.

Het is een groot huis met veel kamers. Overal staan kasten, die helemaal vol liggen met kleding, lakens en veel spullen van haar man.

Om ca. 16.00 uur zijn we klaar met onze werkzaamheden en gaan de stad in.

We gaan terug naar de kerk en lopen naar het oude Benedictijnenklooster.

In het klooster kun je alleen door de gangen lopen. Dat is wel de moeite waard. Er is een grote binnenplaats, die we ook bezoeken.

Daarna doen we nog boodschappen en lopen terug naar mevrouw Moreau. We lezen wat tijdschriften van Le Pèlerin. De vrouw geeft ons fotoboeken met pelgrims, die bij haar hebben gelogeerd. Ze doet dit al meer dan 10 jaar. Ik zie ook enkele pelgrims, die ik wel ken.

Om 19.00 uur kunnen we buiten eten. In de tuin zijn er weer een aantal werkjes van haar man te aanschouwen, zoals beeldjes en een Mariakapel van Lourdes. Hij moet erg handig geweest zijn.

We beginnen met een goede salade. Daarna eend met bonen. Daarna komt er kaas op tafel en we krijgen ijs na. De eend was wel erg taai. Misschien heeft hij veel vlieguren achter de rug.

Om 20.30 uur zijn we klaar. Jef en ik gaan naar onze kamer en maken onze rugtas voor morgen klaar.

Het is een geweldige slaappleaats. Wat zijn we toch verwend door deze vrouw. Ik weet niet waar we dit aan verdiend hebben.

Om ca. 21.00 uur gaan we slapen. Morgen gaan we naar Bazas.

=====

Dag 20: 25 mei 2011. La Reole – Bazas: 28 km.

We vertrekken om 7.30 uur.

Odille loopt een stukje met ons mee tot na de brug over de Garonne. We nemen afscheid van haar.

Jef en ik lopen verder langs de Garonne.

We lopen eerst naar het plaatsje Floudes en daarna over asfalt naar Puybarban.

Het is redelijk warm. Er wordt voorspeld, dat het 33 graden kan worden.

Om ca. 9.15 uur passeren we Puybarban.

Na dit dorp kunnen we weer volop kersen eten. Opvallend, en goed voor ons, staan de kersenbomen vaak langs het pad of de weg.

We gaan over de D12 naar Savignac en Auros. We hebben dan ca. 15,5 kilometer afgelegd.

In Savignac zien we Robbert lopen. Hij heeft waarschijnlijk de bus genomen.

We kunnen koffie drinken in een restaurant. We kopen brood bij een zeer ongeïnteresseerde groenteboer.

De temperatuur is flink gestegen. Het is al warm.

In Auros eten we brood in de schaduw achter de kerk.

We zien Anne passeren. We roepen nog, maar ze hoort ons niet. Na Auros kunnen we in de schaduw lopen van bomen. Dat is nu heerlijk.

Langs de weg staan veel boomgaarden met hazelnoten.

Het is een lange weg. Er is gelukkig weinig verkeer.

Om ca. 13.00 uur is het nog ca. 3 kilometer naar Bazas.

Om ca. 14.00 uur lopen we Bazas in. Ver buiten de plaats zagen we al de indrukwekkende Cathedraal boven alle gebouwen uittoren.

Als we op het plein voor de Kathedraal arriveren, gaan we eerst de kathedraal bekijken. Dit is wel een heel mooie kerk. Ook de timpaan boven de ingang is bijzonder mooi. Het is wel een erg grote kerk voor een plaats met 4.500 inwoners.

Na het bezoek aan de kerk gaan naar het toeristenbureau, dat ook aan het kerkplein staat. Net buiten het centrum staat de Gîte Communal. Het is een ruimte in een oud kantoorgebouw, dat nog gedeeltelijk in gebruik is.

Als we binnen komen, is Robert al gearriveerd. Hij heeft een auto laten stoppen en is een gedeelte mee gereden.

We gaan meteen douchen en kleren wassen.

Anne arriveert, als wij klaar zijn met de werkzaamheden. Camilla arriveert even later ook. We zijn weer compleet. Zij wil in haar tentje buiten slapen.

Zij biedt aan vanavond te koken.

Jef en ik gaan op pad om een telefoonkaart en een pilsje te kopen. Ik vind het maar niks steeds met de telefoon van een ander te bellen.

De telefoonkaart wordt niets. Bij de Franse PTT koop ik een telefoonkaart. Ik probeer te bellen. Ik ga terug naar de PTT. Zij weten ook niet hoe het werkt. Ze bellen de Helpdesk. Dat helpt ook niet. We komen er niet uit. Ik ben hier behoorlijk pissig om.

We gaan maar een pilsje drinken op een terras op het kerkplein. Het is hier verschrikkelijk warm.

Om 18.00 uur lopen we terug naar de Gîte Communal.

Camilla is flink aan het koken. Ze vertelt, dat ze vanmorgen haar dagboekje had laten liggen bij Odille. Ze bemerkte het pas toen ze al een paar uur vertrokken was. Onderweg stopte een auto bij haar met Odille erin, die het boekje kwam brengen. Odille had een kennis gevraagd te rijden, want zij heeft geen rijbewijs. Erg lief van deze vrouw.

Om 19.30 uur eten we. Camilla heeft erg goed werk verricht. Het smaakt uitstekend. We eten een heerlijke salade, rijst met gebakken eieren en brood en een yoghurt na.

Het is wel erg veel voor 5 personen.

Om 21.30 uur gaan we slapen.

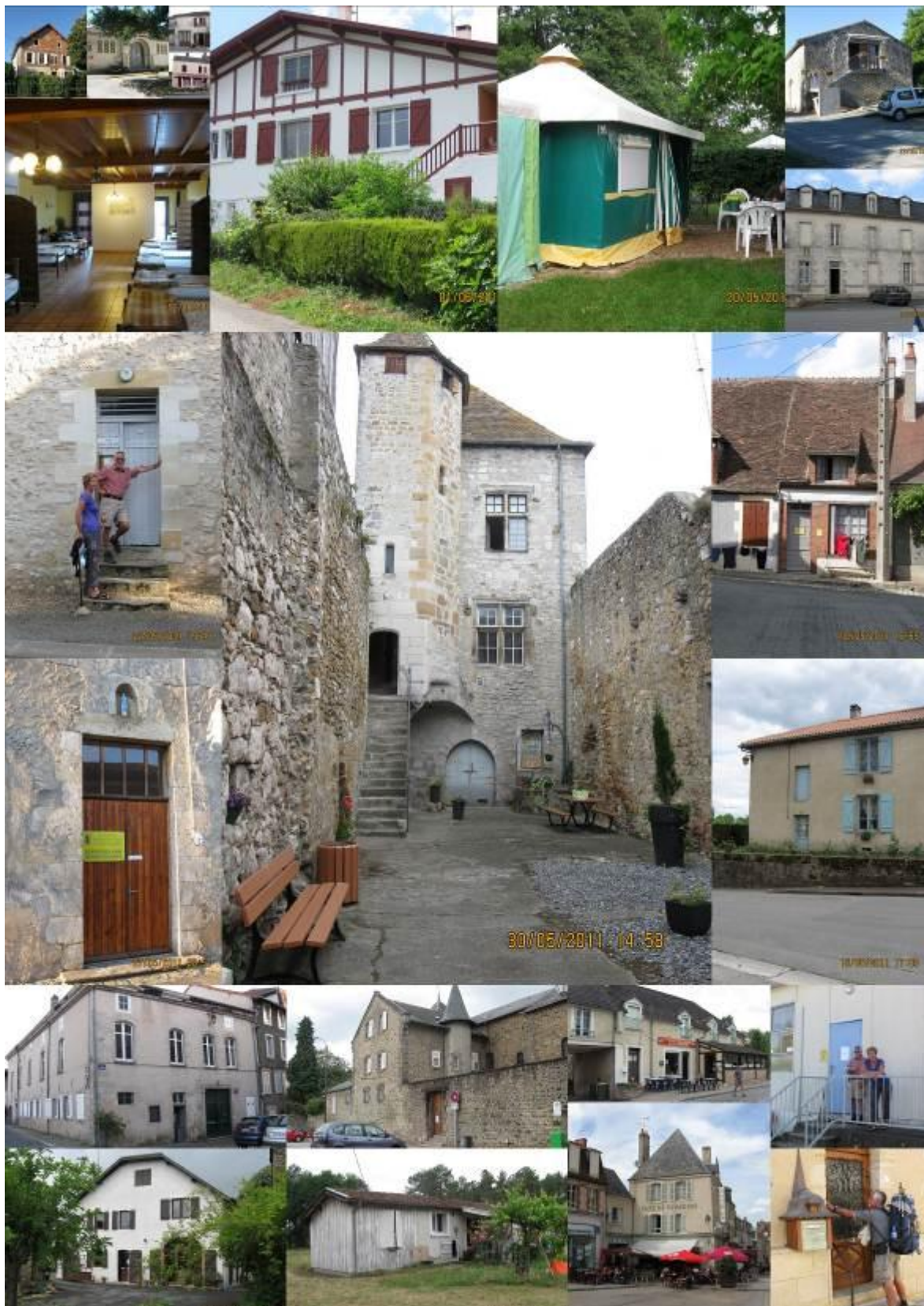
Het is erg warm in de kleine kamer met 4 slapers.

Morgen wordt regen verwacht.

=====

overnachtingen onderweg

Dag 21: 26 mei 2011. Bazas – Le Billon: 28 km.

We vertrekken om 7.00 uur. We willen vandaag wat meer kilometers maken, zodat we morgen wat minder behoeven te lopen.

Er wordt veel regen voorspeld.

Anne en ik hebben verschillende informatie over de route, die we zouden moeten volgen vanaf het kerkplein. Haar boek is van 2010 en het mijne is van 2008.

De route van Beaulac is totaal verschillend. De 2 boeken beschrijven 2 verschillende routes.

Na ca. 6 kilometer besluiten we de D932 tot Beaulac te volgen. Het is een redelijk drukke verkeersweg, maar de loopstrook naast de weg is redelijk breed.

Het is wel erg saai langs de weg.

Om 10.30 uur is het nog steeds droog en lijkt het, dat de bewolking minder wordt.

In Beaulac drinken we koffie. Camilla vertrekt net als wij aankomen bij de bar.

Net buiten Beaulac komen we op een oude spoorbaan. Het is een traject van een oud spoorlijntje, dat lang geleden is opgeheven. Het spoor en de meeste bielzen zijn verwijderd. Het is nu een grasbaan, waar soms nog een paar bielzen liggen.

De baan is kaarsrecht. De lengte tot Captieux is ca. 9 kilometer. Het is wel mooi en rustig.

Aan beide zijden staan bomen en struiken, soms onderbroken door kruisende wegen.

Om ca. 12.00 uur zijn we in Captieux. Het weer wordt steeds beter. Het is nu meer dan 20 graden.

Als we aan de rand van Captieux staan, hebben we ca. 19 kilometer afgelegd.

We gaan eerst naar een supermarkt voor boodschappen, want in Le Billon is geen winkel, waar we iets kunnen kopen.

Captieux is een plaats met ca. 1.500 inwoners.

Daarna eten we in een restaurant. Om 13.00 uur gaan we verder.

Net buiten Captieux komen we weer op de spoorbaan. Het is nu nog 7 kilometer over de spoorbaan. Daarna moeten we nog ca. 4 kilometer lopen eer we in Le Billon zijn.

De spoorbaan is gelijk aan het gedeelte vóór Captieux.

Als we ongeveer halverwege de spoorbaan zijn, worden we gepasseerd door een politiebusje.

Ze stoppen en vragen of we een groene auto hebben gezien. We ontkennen dit. Ook vragen ze of we vrouwen hebben gezien. Ik zeg, dat een Italiaanse voor ons loopt en een waarschijnlijk een Nederlandse achter ons. We realiseren, dat er misschien iets gebeurd zou kunnen zijn. We zijn er niet gerust op. We lopen stevig door.

Om ca. 14.30 uur verlaten we de spoorbaan en vervolgen de aanduidingen naar Le Billon. We gaan over een nieuw viaduct over de A65. Deze weg is nieuw en pas in gebruik sinds eind vorig jaar. Deze weg loopt door Les Landes van Langon naar Lescar en is ca. 150 kilometer lang.

Er is niet veel verkeer op deze nieuwe weg.

We volgen de schaarse aanduidingen en bereiken om ca. 15.00 uur Le Billon. Camilla is al gearriveerd.

Le Billon is alleen een boerderijtje. Jef belt Anne. Ze is ook van de spoorbaan af en is onderweg naar Le Billon. Er is gelukkig niets gebeurd.

De vrouw van de gîte is een oud vrouwtje, dat erg voorover gebogen loopt. Normaal wordt ze door haar dochter geholpen, maar die is met vakantie.

Camilla vertelt, dat ze een naakte man in het bos heeft gezien. Ze was erg geschrokken. Ze heeft meteen de politie gebeld. Vandaar de vragen van de politie aan ons.

We gaan meteen douchen.

Om ca. 16.00 uur arriveert Anne. Even later komt Frederik met Harry uit Oosterhout. Harry hebben we nog niet eerder ontmoet.

De gîte is eigenlijk maar een oud, rommelig zootje. Anne slaapt in een ander gedeelte dan wij. Het is een kamertje op een rommelzolder.

Om 17.45 uur ben ik klaar met schrijven.

Om 19.30 uur gaan we eten. We hebben een koude pasta met brood. De pasta vind ik niet lekker. Het is pasta met vis. Niets voor mij.

Ik ga na het eten nog een tijdje buiten zitten bij de anderen. Er is intussen nog een Frans stel bij gekomen.

Het is wel gezellig met een wijntje, maar het wordt wel erg fris.

Om 21.00 uur gaan we naar bed.

Vandaag zijn we bij Captieux in het departement Les Landes aangekomen.

=====

Dag 22: 27 mei 2011. Le Billon – Roquefort: 27 km

Het vrouwtje van de Gîte heeft ons gisteravond de weg naar de route goed uitgelegd. Het is een zeer kwiek vrouwtje, ondanks haar leeftijd. Ze is zo aardig. Het weer is goed. De zon schijnt al. Volgens het vrouwtje zal het niet regenen vandaag. We lopen via een gemaaide grasbaan om de boerderij en volgen de aanwijzingen van de vrouw.

We komen op een weg in aanleg. De weg bestaat nu uit aangewalst puin. Dit duurt tot we de A65 bereiken. Hier staan weer de aanwijzingen van de Voie Vezelay. We volgen deze aanwijzingen. Volgens mijn boekje van Outdoor zou vanaf hier de route bewegwijzerd zijn. Om 9.00 uur lopen we nog steeds volgens de route en de aanwijzingen. Het gaat vlot. We vorderen goed. We hebben al 12 kilometer afgelegd, als we in Bourriot Bergonce aankomen. Bij de ingang van het dorp is een bar. We drinken

koffie op het terras.

Als we vertrekken, zijn de anderen nog niet in zicht. We laten een briefje achter met de vraag waar ze blijven.

We lopen door het dorp verder.

We lopen over paden met veel los zand. Het loopt niet gemakkelijk. Het pad loopt door bossen.

Regelmatig zien we naast het pad eenden mesten voor de bekende Foie Gras.

We komen weer op een spoorbaan tussen de bomen, zoals gisteren. Verderop staan aan beide zijden van het pad alleen wilde varens. Ze zijn nu nog niet zo hoog. Bij ons worden deze planten wel 2 meter hoog.

Om 10.45 uur gaan we even van het pad af om naar de kapel Eglise du Lugant Rues te gaan. Het ziet er schattig uit, maar de kapel is helaas gesloten. We lopen terug naar de route en gaan verder.

Verderop passeren we een oud stationsgebouw Gare du Poteau, dat langs het spoor stond.

Even verder passeren we de grens van de departementen Les Landes naar La Gironde.

Om 12.00 uur eten we op een kruising van paden.

Vanaf hier zijn mijn kaartjes weer verouderd en volgen we alleen de markeringen.

We verlaten hier de oude spoorbaan.

We komen even op de D932 en verlaten deze weer vrij snel.

We gaan via een omweg naar het centrum van Roquefort. We zoeken eerst de Bar de la Paix, waar we de sleutel moeten ophalen.

We eten hier een salade met brood.

We krijgen de sleutel en vertrekken naar de herberg.

Om 14.00 uur zijn we in de albergue. Het is een prachtige albergue. Het is allemaal nog vrij nieuw en het is erg schoon.

De koelkast staat vol voedsel en de kasten zijn ook goed gevuld. Er is zelfs een wasmachine en ook nog een droogapparaat. We hoeven vanavond geen eten te kopen.

De beheerder komt nog langs en zegt, dat we kunnen eten van wat in de koelkast en kast ligt.

Ik was mijn kleren en droog ze in de droger.

Om ca. 16.00 uur komen de anderen. Wij zijn al klaar met de werkzaamheden.

Vanavond eten we kip uit de vriezer met brood en koffie. We drinken ook nog wijn uit de kast.

Tijdens het eten is het heel gezellig en we genieten van de goedkope maaltijd.

Om 21.00 uur gaan we slapen.

=====

Dag 23: 28 mei 2011. Roquefort – Mont de Marsant: 29 km.

Jef en ik vertrekken om ca. 7.00 uur. Het is vandaag 29 kilometer.

Anne gaat met de hospitaleros met de auto naar Mont de Marsant om nieuwe schoenen te kopen. Ze heeft erg veel last van haar voeten.

Na asfalt lopen we over een zandpad. Links van het pad staat jonge dennenaanplant en aan de andere zijde staan volwassen dennenbomen.

De voorspelling is mooi weer vandaag.

De route gaat over rustige paden. We gaan naar Corbleu. Het is zaterdag. Dus er is weinig verkeer in de morgen. Om 8.15 uur passeert ons de eerste auto.

Om 8.30 uur hebben we 7 kilometer afgelegd.

We komen in Corbleu. Er staat een oud kerkje. Het ziet er aan de buitenzijde gehavend uit. De kerk is open. We komen eerst in een portaal. Op een deur staat: "Halte Pèlerin". We gaan door de deur de ruimte in. Er staat een bed. Er is een keukentje, ook een tafel met stoelen en een bank. Je kunt er ook koffie zetten. Het is helemaal ingericht. We gaan koffie zetten en wat eten.

Even later komt een oudere vrouw binnen. Ze is verbaasd ons te zien. Ze had nog niemand verwacht. Ze helpt met koffie zetten.

Er ligt een gastenboek. Dirk en Jean Pierre zijn hier ook geweest.

We gaan de kerk binnen. Het ziet er goed uit. Dit is in tegenstelling tot de buitenzijde.

We lopen door Bostons. De weg is hier pas geasfalteerd en het trottoir is ook pas voorzien van een uitgewassen grindvloer. De huizen zien er hier ook zeer verzorgd uit.

Om 9.45 uur arriveren we in de plaats Gaillères. We maken geen gebruik van de diensten van de aanwezige bar en lopen verder.

De route gaat richting Bougue. We zijn hier om ca. 11.00 uur.

Het is hier 3 dagen feest. We gaan een bar binnen voor koffie.

De vrouw zegt, dat vannacht hier 2 Belgen hebben gelogeerd. Ze hebben ook goed mee gefeest. De herberg is naast de bar.

Na de koffie gaan we verder.

Na Bougue komen we weer op een spoorbaan naar Mont de Marsant. Hier is de baan een geasfalteerd fietspad. Het pad is ca. 10 kilometer lang en is praktisch kaarsrecht. Als we aan de rand van Mont de Marsant arriveren is het nog ca. 3,5 kilometer naar het centrum. Deze stad heeft ca. 30.000 inwoners.

We lopen door de stad. De route is goed aangegeven. We lopen probleemloos door de stad. De albergue is net voor het centrum. Om ca. 13.15 uur arriveren we bij de albergue. Anne is al gearriveerd. Ze heeft nieuwe schoenen. Ze is er erg blij mee en ze voelen goed. Ze heeft er weer zin in.

We eten eerst brood met kaas. We hebben honger gekregen.

Na het eten gaan Jef en ik boodschappen doen voor morgen en we drinken op de markt een pilsje. Daarna gaan we terug naar de albergue. De anderen zijn dan ook gearriveerd: Camilla, Frederik en Harry.

Ik ga meteen beginnen met schrijven. Anne en Harry zullen het eten voor vanavond bereiden.

Corrie belt en vertelt, dat het Jeanne en haar het erg goed bevalt in Zeeland. We hoeven nog niet naar huis te komen.

Om 19.30 uur gaan we eten. Ze hebben een uitstekende maaltijd gemaakt. Het wordt de laatste maaltijd in deze samenstelling. Anne loopt morgen maar tot St. Server, vanwege haar nieuwe schoenen en Camilla gaat morgen richting Lourdes.

=====

Dag 24: 29 mei 2011. Mont de Marsan – Hagetmau: 37 km.

We staan om 6.00 uur op. We willen vroeg op pad, want het is een behoorlijke afstand vandaag.

Iedereen staat vroeg op. Het heeft bijna de gehele nacht gespookt op straat. Het duurde wel tot ca. 5.00 uur. Veel geschreeuw en harde muziek. Ik heb maximaal 3 uur geslapen.

Na het ontbijt nemen we afscheid van Camilla en Anne.

We vertrekken om 6.45 uur. We lopen naar het marktplein, waar we gisteren een pilsje hebben gedronken en volgen het bord naar St. Sever.

We volgen de D933. Naast deze weg is een nieuwe verkeersweg aangelegd, de D933S.

Deze weg staat niet op mijn kaartjes.

Om 8.30 uur lopen we nog steeds parallel aan de nieuwe weg D933S. Het is hier erg saai om te lopen. Op de weg is nagenoeg geen verkeer (het is zondag) en er staat verder bijna geen bebouwing langs de weg.

We komen weer uit bij een oude spoorbaan. Het spoor en de bielsen liggen er nog steeds en het onkruid staat hoog. We moeten zelfs door een weiland en over sloten springen.

We komen weer uit bij de oude D933. Het is een tweebaans weg.

Om ca. 10.00 uur bereiken we St. Sever en we hebben dan ca. 18 kilometer afgelegd. We hebben flink doorgelopen.

Aan de rand van St. Sever drinken we koffie en eten een sandwich, die we gisteren hebben gekocht.

Als we verder gaan passeren we de brug over de rivier L'Adour.

We gaan de stad door. De weg stijgt flink. Bij de kerk moeten we even zoeken naar de juiste route. Een oudere man komt naar ons en vraagt of we naar Santiago gaan. Hij vertelt, dat hij

enkele jaren geleden bij deze kerk is begonnen. Hij heeft er 6 weken over gedaan naar Santiago. De afstand is vanaf hier ca. 1000 kilometer.

We passeren het klooster van de Jacobijnen.

We verlaten St. Sever. Buiten de stad lopen we tussen de landerijen.

Na ca. 6 kilometer lopen we weer tussen grote maïsvelden met grote sproei installaties.

Het is intussen erg warm geworden. Het is meer dan 25 graden.

Om 12.00 uur zijn we in Audignon. Het is hier erg druk bij de kerk. Het lijkt wel feest. De meeste vrouwen hebben een roos in de hand.

Dan gaan we richting Horsarsieu, dat 6 kilometer verder ligt. Het gaat steeds over rustige asfaltwegen.

In Horsarrieu gaan we in de kerk zitten. Het is hier koel.

Buiten deze plaats staat een oud verweerd kruisbeeldje.

Het is een beeldje ter herdenking aan een oud pelgrimsziekenhuis. We maken er een foto van.

Het is nog 6 kilometer naar Hagetmau. We komen weer op de D933.

We volgen deze weg tot Hagetmau. In deze plaats zijn afwijkende routepijlen aangebracht, die we nog niet eerder zagen.

Bij de kerk zien we de straat, waar de herberg is, maar we moeten eerst naar het zwembad voor de sleutel en om te betalen.

Onderweg naar het zwembad drinken we een ijskoude cola. Dat smaakt heerlijk bij deze warmte.

Het is een hele wandeling door Hagetmau.

Het is een zeer mooie herberg. 7 Bedden voor 4 man.

Frederik en Harry komen ook nog.

Wij zijn er om ca. 15.00 uur, de anderen om ca. 17.00 uur.

We doen onze werkzaamheden.
 Jef en ik eten soep met brood. Het brood
 moeten we halen in de enige winkel, die op
 zondag open is. De vrouw heeft nog enkele
 broden. Ze blijft open tot al het brood weg is.
 Omdat ik de afgelopen nacht slecht geslapen
 heb, ga ik vandaag vroeg naar bed.
 Als ik naar bed ga, begint het flink te
 onweren.
 Ik merk er niet veel van.

=====

Dag 25: 30 mei 2010. Hagetmau – Orthez: 28 km.

Als we om 7.00 uur vertrekken is het droog, maar zwaar bewolkt. Het kan alles worden, regen of zon.

Het was weer een fraaie herberg met was- en droogmachine.
We verlaten Hagetmau weer via de kerk. We zijn vrij snel het dorp uit en lopen op een asfaltweg.

We gaan naar Labastide Chalosse. Deze plaats ligt op 5 kilometer. Enkele kilometers verder ligt het plaatsje Argelos.

Na 14 kilometer verlaten we eindelijk het asfalt. Het is dan ca. 10.00 uur.

Gelukkig gaan we nu over een zacht pad verder. Dit is beter voor mijn voeten. Na 500 meter komen we weer op dezelfde asfaltweg.

We verlaten het departement Les Landes en komen in Pyrénées-Atlantique.

Het blijft asfalt, nu tussen de maïsvelden.

We zien meteen, dat we in een ander departement zijn. We treffen nu voor de 1e maal de blauwe bordjes met plaatsnamen en de wandeltijden naar deze plaatsen.

Ook zien we het 1e richtingsbordje met de gele schelp met de wit-rode pijl met de tekst GR654.

Na 17 kilometer komen we in Sault de Navailles. We drinken hier koffie en eten wat. Ik heb honger gekregen. Om 10.15 uur gaan we verder. Het blijft zwaar bewolkt. Ik weet niet of we het droog zullen houden. Het is drukkend weer. We lopen langs enkele percelen met eucalyptusbomen. Dat is heel bijzonder. Deze bomen zie je normaal pas in Galicië in Spanje. De bladeren ruiken ook hier heerlijk. Er zijn ook oude fruitbomen geplant. Op een bordje staat, dat het een oud ras is, dat dreigt uit te sterven. Daarom deze aanplant. De

bomen zijn geplant door Les Amis de Saint Jacques. Dit is de Franse Sint Jacobsvereniging.

In de verte zien we de Pyreneeën liggen. Het is in de bergen te mistig om te zien of er sneeuw op de bergtoppen ligt. Vanaf morgen gaan we richting de Pyreneeën. Ca. 6 kilometer vóór Orthez begint het wat te regenen. Vrij snel houdt het weer op. Het is nog steeds erg benauwd.

Om ca. 14.00 uur arriveren we aan de rand van Orthez. Tot het centrum is het lintbebouwing. Het is zeker 5 kilometer.

Als we Orthez binnen komen zien we naast de kerk een restaurant met een terras. We gaan daar wat eten en drinken. Jef neemt een sandwich en ik een panini. Het smaakt uitstekend. Daarna gaan we naar het Office Touriste. Hier krijgen we de sleutel van de albergue.

We lopen naar het gebouw. Het is een toren achter het Hotel de la Lune. Het is een bijzonder gebouw. We gaan via een betonnen wenteltrap naar de 2^e verdieping. Het is een mooie ruimte met 2 slaapkamers met elk 3 bedden. Het ziet er perfect uit.

Harry en Frederik komen ook hierheen.

Ik heb vandaag last gehad van een pijnlijk scheenbeen.

Na de werkzaamheden gaan we boodschappen doen voor de dag van morgen

Er komen 2 heren langs van Voie Vezelay. Zij vertellen, dat dit gebouw een hotel was in de 16^e eeuw. Vroeger waren er ook paardenstallen bij.

Om 19.00 uur gaan we naar het Vietnamees restaurant Hongkong.

Onderweg komen we een doodvermoeide pelgrima tegen op de fiets. Frederik vraagt of ze een herberg zoekt. Ze is verdwaald. Frederik brengt haar naar de herberg. Later komen ze samen naar het restaurant. We zijn de enige gasten in het restaurant. De vrouw heet Jane en woont in Portsmouth in Engeland. Ze is thuis gestart. In Vezelay is ze even gestopt en een paar weken later weer verder gegaan.

Ze vertelt, dat ze Suzanne (de vrouw uit Nieuw Zeeland, die in Trondheim is gestart) heeft ontmoet in de pelgrimsruimte van de kerk in Corbleu. Ze had daar overnacht. Ze had verteld, dat ze een burn-out had gehad. Ze is muziklerares en is ook op zoek naar een man.

De man van Jane is professor aan de universiteit.

We bestellen een Vietnamees gerecht. Ik bestel canard met kantonese rijst met saus. Jef heeft iets met kip. Het smaakt uitstekend.

De ober is wel grappig. Toen we binnen kwamen vroeg hij of we kwamen afwassen.

Om 21.00 uur zijn we klaar en gaan we terug naar de herberg. Jef en ik gaan meteen slapen.

=====

Dag 26: 31 mei 2011. Orthez – Sauveterre de Béarn: 24 km.

Het is regenachtig weer, als we vertrekken. Het heeft vannacht flink geregend, maar bij vertrek is het enigszins droog.

We vertrekken, zoals gewoonlijk vanaf de kerk Saint Pierre.

We lopen over de brug over de Gave. Het is een wild stromende rivier. We gaan onder de A64.

Hier zien we de 1^e stenen Jacobusgrenspaal. Die zullen we nog vaker tegen komen. Het zijn betonnen zuiltjes met het embleem van een schelp.

We lopen naast de D23. Na enkele kilometers zouden we deze moeten verlaten, maar we zien geen aanwijzingen.

We besluiten maar langs de D23 te blijven lopen, want verderop komt de route toch weer op deze weg. Het begint te regenen. We trekken onze poncho's aan.

Er is vrij veel verkeer op deze weg. Er is maar een klein strookje om over te lopen. Dus moeten we regelmatig door het natte gras.

Even nadat de route weer op deze weg komt, verlaten we de weg.

Het is een bijzonder slecht pad. Veel lang gras en het is modderig. Het is soms ook klimmen en dalen.

In de plaats l'Hopital d'Orion komen we weer op de weg. We hebben dan 11.5 kilometer afgelegd.

We gaan de kerk in. Er is een voorportaal, waar we kunnen eten. In het gastenboek zien we, dat Dirk en JP hier vanmorgen ook zijn geweest.

Op het grasveld bij de kerk staat een beeld van Jacobus. Jef wil met hem op de foto.

Na een stukje weg gaan we weer door het lange gras.

Ondanks mijn gamaschen krijg ik toch natte voeten.

Even later komen we bij een oud bruggetje. Het slechte pad blijft duren. Het is veel klimmen en dalen. Veel modder met diverse glijpartijen. We kunnen onze poncho weer uittrekken. Het is droog.

In de plaats Andrein komen we weer op asfalt. Dit blijft ca. 3 kilometer duren.

Langs deze weg zien we weer jonge aanplant van een oud soort bomen.

We naderen Sauveterre de Béarn. Het laatste stuk gaat weer door het gras.
We passeren een snelstromende rivier. Het is de Gave d'Oloron.

We naderen de plaats. We moeten 5 steile trappen nemen om bij de kerk te komen. Het is een vermoeiende klim.

Als we bij de kerk komen, gaan we eerst wat eten. Het is nu ca. 13.00 uur. We zijn vroeg hier na 24 kilometer. We eten een omelet.

Om 13.30 uur gaan we verder op zoek naar de B&B. De B&B is ca. 1 kilometer buiten Sauveterre. Na een paar keer vragen vinden we B&B. Het blijkt wel 3 kilometer te zijn.

Het is een groot huis. We kunnen binnen, ondanks dat de vrouw niet thuis is.

Het is erg rommelig in huis. Overal liggen spullen, zoals boeken en bladen.

De wanden hangen vol met foto's en schilderijen. De

kasten liggen ook vol met spullen. Het zou een hele klus zijn dit huis op te ruimen.

Jef en ik hebben een 3 persoons kamer. De anderen, die later komen, slapen boven.

De vrouw komt om ca. 17.00 uur thuis en begint meteen met het eten klaar te maken.

Om 19.00 uur is ze klaar en kunnen we eten. De maaltijd bestaat uit een zeer goede groentesoep, pasta met hachee, kaas en fruit na.

We zijn nu in Baskenland. De vrouw vertelt de anekdote over de duivel in Baskenland. De duivel had 7 jaar gezworven door Baskenland en deze 7 jaren kon hij nog geen Baskisch praten. De Baskisch taal schijnt erg moeilijk te leren te zijn voor een niet-Bask. Na het eten halen we het wasgoed van de lijn. Het is dan ca. 21.00 uur. Na een praatje met de anderen gaan we naar bed.

=====

Dag 27: 1 juni 2011. Sauveterre de Béarn – Ostabat: 26 km.

Het wordt vandaag weer mooi weer. We gaan op tijd op pad.

De gastvrouw wijst ons een route, waardoor we geen 2 kilometer terug hoeven te lopen.

We komen vrij snel op de D933. Het lijkt wel of deze weg ons steeds achtervolgt.

Net voor Osserin verlaten we deze D-weg en lopen over een pad, dat meteen flink begint te stijgen. Het pad is modderig door de gevallen regen van gisteren.

Het zonlicht geeft weer fraaie lichteffecten door de takken van de bomen.

We passeren een grenspaal, die aangeeft, dat we in de Baskische provincie Bearn komen.

Het is hard werken in het bos. Het klimmen duurt meerdere kilometers. Even komen we op asfalt, maar direct gaat het weer verder over een pad.

Onderweg zien we een bordje, waarop staat, dat het nog 2 uur lopen is naar St. Palais.

Als we het bos uitkomen, staat er een boerderij. Bij de boerderij staat een tafel met daarop een doos. In de doos ligt een Livre D'or (gastenboek). We schrijven er wat in en we doen ons tegoed aan de kersen. Daarna gaan we weer verder.

We komen in het dorp Suhast. Hier lezen we op een bordje, dat het nog 1 uur lopen is naar St. Palais.

Om 9.00 uur lopen we over de weg naar St. Palais.

Het is te zien, dat we in Baskenland zijn. De huizen en boerderijen zien er hier erg verzorgd uit. Het lijkt alsof de mensen hier meer welvaart kennen. Het lijkt, aan de begroeiing te zien, dat het land ook vruchtbaarder is.

De Pyreneeën komen steeds dichterbij. Het landschap wordt heuvelachtiger met op de achtergrond de bergen.

Overal zien we tegen de bergen en in de dalen witte huizen en dorpen.
 Net voor St. Palais lopen we weer over een oude spoorbaan met hier en daar nog een achtergebleven spoorbiel.
 In St. Palais eten we op een bank bij de kerk een verse baguette. Hij is nog warm. Het smaakt goed.
 Na St. Palais lopen we weer even over de D933. Daarna gaan we over een rustige asfaltweg verder. Zo nu en dan is het flink klimmen.
 We komen steeds dichterbij de Pyreneeën.

We komen bij de zuil van Gibraltar. Als we er aankomen, is er een hele klas met schoolkinderen bij de zuil aanwezig. De onderwijzer wil, dat wij op de foto gaan met de kinderen. De onderwijzer vertelt, dat wij pelgrims zijn en hij legt ook uit wat pelgrims zijn. We gaan verder. Het wordt flink klimmen over een rotspad.
 We gaan nu naar de Chapelle de Soyarce. Het is een langdurige, lastige klim.
 Tijdens het klimmen hebben we mooie uitzichten op de Pyreneeën. De zon schijnt volop. Dat maakt het nog mooier.
 We komen op een plateau (vlakte) met grasland. Het kapelletje is van verre al te zien.
 Als we er arriveren, vind ik het heel bijzonder om hier na 4 jaar weer te zijn. In de kapel staat nu een aandenken aan een vrouw, die overleden is. Er zijn nog 2 pelgrims. Zij lopen in de tegenover gestelde richting.

We gaan verder. Het is nog ca. 2 uur lopen naar Ostabat.
 Op het plateau is het windig en koud.
 Het is even flink dalen met soms een pittig klimmetje.
 In het plaatsje Harnabelz komen we bij de andere kapel. 4 Jaar geleden was deze kapel afgesloten, vanwege een aanstaande restauratie. Sinds vorig jaar is de kapel weer te bezichtigen.

Vanaf hier is het nog ca. $\frac{3}{4}$ uur lopen naar Ostabat. Het is een flinke afdaling. We kunnen het dorp in het dal zien liggen met de witte kerk.

Om 13.30 uur lopen we Ostabat in. We gaan eerst naar de kerk. Het is een klein dorp met ca. 300 inwoners. Het meeste komt mij nog bekend voor.

In het plaatselijke café drinken we koffie.

Daarna gaan we naar de boerderij B&B Gainako Etxea. Het is een echte Baskische naam. De boerderij ligt ca. 800 meter buiten het dorp. Ik heb hier 4 jaar geleden ook overnacht. De boerderij ligt op de route naar St. Jean Pied de Port.

Het is een erg mooi onderkomen. Alles is nieuw en wordt goed onderhouden.

Er zijn al een paar pelgrims vóór ons aangekomen. Uiteindelijk worden het ca. 20 man/vrouw.

In Ostabat komt ook de route vanaf Le Puy en Velay.

Ik heb vandaag weer pijn aan het scheenbeen van mijn linker voet. Ik vermoed, dat het Tendinitis is. Als ik mijn schoen niet aan heb, is de pijn minder.

Om 19.30 uur kunnen we eten.

Het is een Baskische maaltijd. Het bestaat uit soep met veel verschillende groenten. Het hoofdgerecht is een pasta, maar anders bereidt dan eerder. Het vlees is vrij vet. Het nagerecht is een yoghurt.

De gastheer zingt tijdens het eten zijn Baskische repertoire. Hij draagt dan een Baskische baret. Hij deed dat ook 4 jaar geleden. Het zal elke avond weer hetzelfde repertoire zijn.

Om ca. 21.00 uur gaan we slapen.

=====

Dag 28: 2 juni 2011. Ostabat – saint Jean Pied de Port: 21 km.

Wij vertrekken vroeg, want als het enigszins kan willen we morgen met de trein naar Nederland. Als het lukt, willen we vóór 12.00 uur langs het station gaan voor treinkaarten. De eigenaar dringt er op aan, dat iedereen iets in zijn gastenboek schrijft. Ik denk, dat hij graag complimenten wil voor zijn optreden gisteravond.

We steken de weg over en gaan via een graspad op weg.

Het is goed weer en we proberen er een flink tempo in te houden.

De Pyreneeën liggen recht voor ons. Regelmatig staan er pijlen met de tekst Ronchevaux. Die moeten wij ook volgen.

Een paar kilometer verder komen we weer op de weg D933. Als we deze weg zouden volgen komen we zonder problemen in St. Jean Pied de Port. Wij willen ook de route volgen.

We komen in Larceveau. Hier is geen winkel of pinautomaat. Dus gaan we verder.

We gaan regelmatig van deze weg en lopen over een pad, maar na verloop van tijd komen we toch weer op de D933.

We passeren een weiland met schapen. Alle schapen zijn wit, maar de kopjes zijn zwart en de horens zijn gekruld.

Ook passeren we een oud, verweerd kruisbeeldje.

We komen door Mongelos. Ook hier geen winkels.

Mijn been wordt steeds pijnlijker. Ik vind het wel goed, dat dit de laatste dag, want de pijn begint steeds eerder en wordt erger.

Om 10.00 uur zijn we in Saint Jean le Vieux. Het is een grotere plaats. Hier kan ik geld pinnen en in een bar kunnen we koffie drinken en brood kopen.

Vanaf St. Jean le Vieux is het nog ca. 6 kilometer naar Saint Jean- Pied- de- Port. We gaan weer verder over de D933.

Een paar kilometer voor Saint Jean Pied de Port gaan weer van deze weg af.

We komen langs een kerkje met een mooi interieur.

We kruisen hier ook de GR10., Dat is een wandelroute, die over de hoge Pyreneeën loopt.

Als we in St. Jean Pied de Port aankomen, moeten we nog door het hele dorp naar het station. Om ca. 11.30 uur zijn we in het station. De kaarten naar Brussel zijn snel geregeld.

We gaan eerst naar de kerk. Het is al weer 4 jaar geleden, dat ik hier geweest ben.

We gaan naar de refuge L'Esprit du Chemin van Huberta en Arno. Huberta herkent ons nog. We worden heel vriendelijk ontvangen. Helaas is er geen slaapplek meer voor ons. Als we zeggen waar we slapen, zegt ze, dat we daar niet heen moeten gaan, want het is een slechte refuge. Ze

gaat bellen en we kunnen iets verderop slapen in een Engelse refuge. We kunnen onze tas hier achter laten. We gaan eerst eten, want we hebben honger gekregen. Het is intussen al 13.30 uur.

Als we in de refuge aankomen, blijkt het toch niet te lukken. De man brengt ons naar een andere refuge. Daar is wel plaats voor ons.

Als we gedoucht hebben, gaan we enkele souvenirs kopen. Het is hier erg toeristisch. Practisch alle winkels zijn souvenirwinkels.

We brengen nog een bezoek aan het pelgrimsmuseum. Ook laten we in ons Credential een stempel zetten bij het pelgrimsbureau.

Om 18.00 uur gaan we terug naar de refuge. Harry en Frederik zijn intussen ook gearriveerd.

We gaan een afscheidspilsje drinken in de bar. Zij blijven nog een dag in St. Jean P.de P., alvorens verder te gaan voor het laatste deel naar Santiago de Compostela.

Om 19.30 uur kunnen we eten. Het is voor Jef en mij het galgenmaal.

Het voorgerecht is weer een heerlijke salade en het hoofdgerecht is een pasta. Dat kennen we onderhand ook wel.

Om 21.00 uur gaan we slapen, want onze trein vertrekt om 6.15 uur en we moeten nog ruim 15 minuten lopen naar het station.

Het wordt een onrustige nacht met weinig slaap.

=====

Terugreis.

De treinreis naar huis verloopt voorspoedig. Om 19.00 uur stappen we in Etten-Leur uit de trein. Jeanne en Corrie staan ons op te wachten. Het is fijn ze weer te zien na 1 maand. We gaan naar een Chinees restaurant om weer even aan elkaar te wennen en te ontwennen.

=====

Nawoord.

De Via Lemovicensis is een route, die eigenlijk geen spectaculaire hoogtepunten kent. Het is een rustige route, die niet door veel pelgrims wordt gedaan. De 1^e week hebben we geen andere pelgrims ontmoet, maar daarna hebben we steeds pelgrims in refuges ontmoet. Dat is wel prettig. Iedereen heeft zijn eigen ervaring en het is fijn deze te delen. De albergues zijn meestal zeer goed en de hospitaleros of andere vrijwilligers zijn zeer vriendelijk en behulpzaam.

Als we geen gebruik hoefden te maken van een hotel, waren de overnachtingen zeer goedkoop. Vaak werden de refugio's gerund door vrijwilligers van Voie de Vezelay. Dat is vereniging, die de Via Lemovicensis onderhoudt.

Voor de route hebben we gebruik gemaakt van het boek Itinéraire du Pèlerin de Saint Jacques van Voie de Vezelay. Het is losbladig met kaarten. Mijn boek was van editie 2008. De meesten hadden uitgave 2010. Door de aanleg van diverse grote wegen was mijn editie op meerdere punten verouderd. Ook zaten er nogal wat fouten in. Al met al hebben we toch veel plezier van het boek gehad.

In het departement Gironde was geen bewegwijzering aangebracht. Dan is het niet leuk lopen, als alles uit het boek gehaald moet worden.

We hebben veel geluk gehad met het weer. Het was misschien niet leuk voor de Franse boeren, want we hebben bij elkaar misschien 1 dag regen gehad. We hoorden bijna dagelijks, dat het zeer nodig was, dat het zou regenen. In deze periode draaiden de regeninstallaties op het land overal op volle toeren.

Corrie heeft de periode van onze afwezigheid door gebracht met Jeanne in hun vakantiehuis in Burgh Haamstede. Het is hen ook goed bevallen. Dat kwam goed uit.

Volgend jaar willen we het gedeelte lopen van Visé naar St. Amand Montrond. Als we dit traject hebben afgelegd dan hebben we de route naar Santiago de Compostela, resp. Fisterra. gelopen vanaf Amsterdam. Dat is een afstand van ca. 2800 kilometer. We zien er nu al naar uit om te beginnen.

We danken onze vrouwen Jeanne en Corrie, dat zij het mogelijk maken, dat we dit steeds weer kunnen doen. We zijn nog niet klaar.

=====

Afgelegde afstanden per dag.**Cum.**

Dag 1: 06 mei.	St. Amand – Le Chatelet:	28 km.	28 km.
Dag 2: 07 mei.	Le Chatelet – La Chatre:	31 km	59 km.
Dag 3: 08 mei.	La Chatre – Cluis:	29 km	88 km.
Dag 4: 09 mei.	Cluis – Crozant:	34 km	122 km.
Dag 5: 10 mei.	Crozant – La Sousterraine:	24 km	151 km.
Dag 6: 11 mei.	La Sousterraine – Bénévent – l'Abbaye:	21 km	172 km.
Dag 7: 12 mei.	Bénévent l'Abbaye – Chatelus le March.	18 km	190 km.
Dag 8: 13 mei.	Chatelus le Marcheix – St. Leonard de N.	30 km	220 km
Dag 9: 14 mei.	St. Leonard de Noblet – Limoges:	22 km	242 km.
Dag 10: 15 mei.	Limoges – Flavignac:	27 km	269 km.
Dag 11: 16 mei.	Flavignac – La Coquille:	30 km	299 km
Dag 12: 17 mei.	La Coquille – Thiviers:	19 km	318 km
Dag 13: 18 mei.	Thiviers – Sorges:	33 km	351 km
Dag 14: 19 mei.	Sorges – Perigueux:	24 km	375 km
Dag 15: 20 mei.	Perigueux – St. Astier:	26 km	401 km.
Dag 16: 21 mei.	St. Astier – Mussidan:	24 km	425 km.
Dag 17: 22 mei.	Mussidan – Port Ste. Foy et Pontchapt:	34 km	459 km.
Dag 18: 23 mei.	Port Ste. Foy et P. – St. Ferme:	27 km	486 km
Dag 19: 24 mei.	St. Ferme – La Réola:	20 km	506 km
Dag 20: 25 mei.	La Réola – Bazas:	28 km	534 km.
Dag 21: 26 mei.	Bazas – le Billon:	28 km	562 km.
Dag 22: 27 mei.	Le Billon – Roquefort:	27 km	589 km.
Dag 23: 28 mei.	Roquefort – Mont de Marsan:	29 km	618 km
Dag 24: 29 mei.	Mont de Marsan – Hagetmau:	37 km	655 km.
Dag 25: 30 mei.	Hagetmau – Orthez:	28 km	683 km.
Dag 26: 31 mei.	Orthez – Sauveterre de Bearn:	24 km	707 km.
Dag 27: 01 juni:	Sauveterre de Bearn – Ostabat:	26 km	733 km.
Dag 28: 02 juni:	Ostabat – St. Jean-Pied-de-Port:	21 km	754 km.

=====

Jan Aartsen
Augustus 2011

